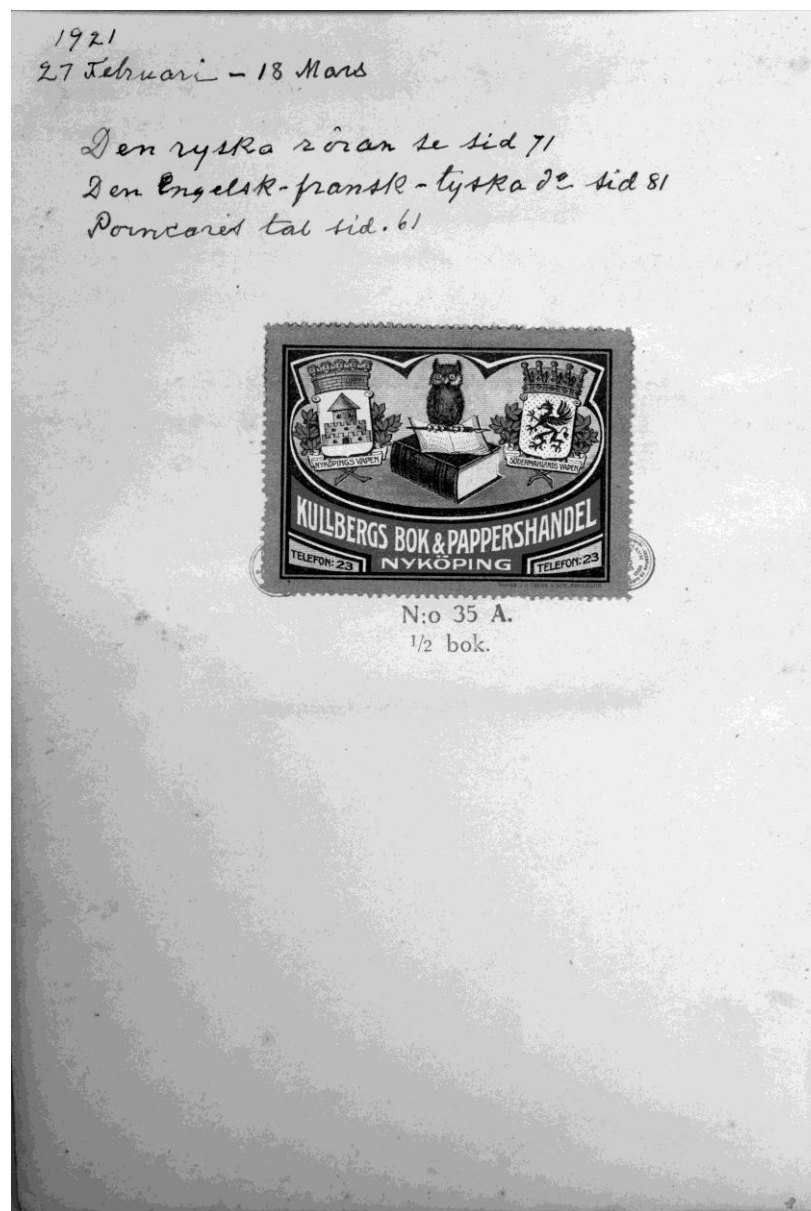
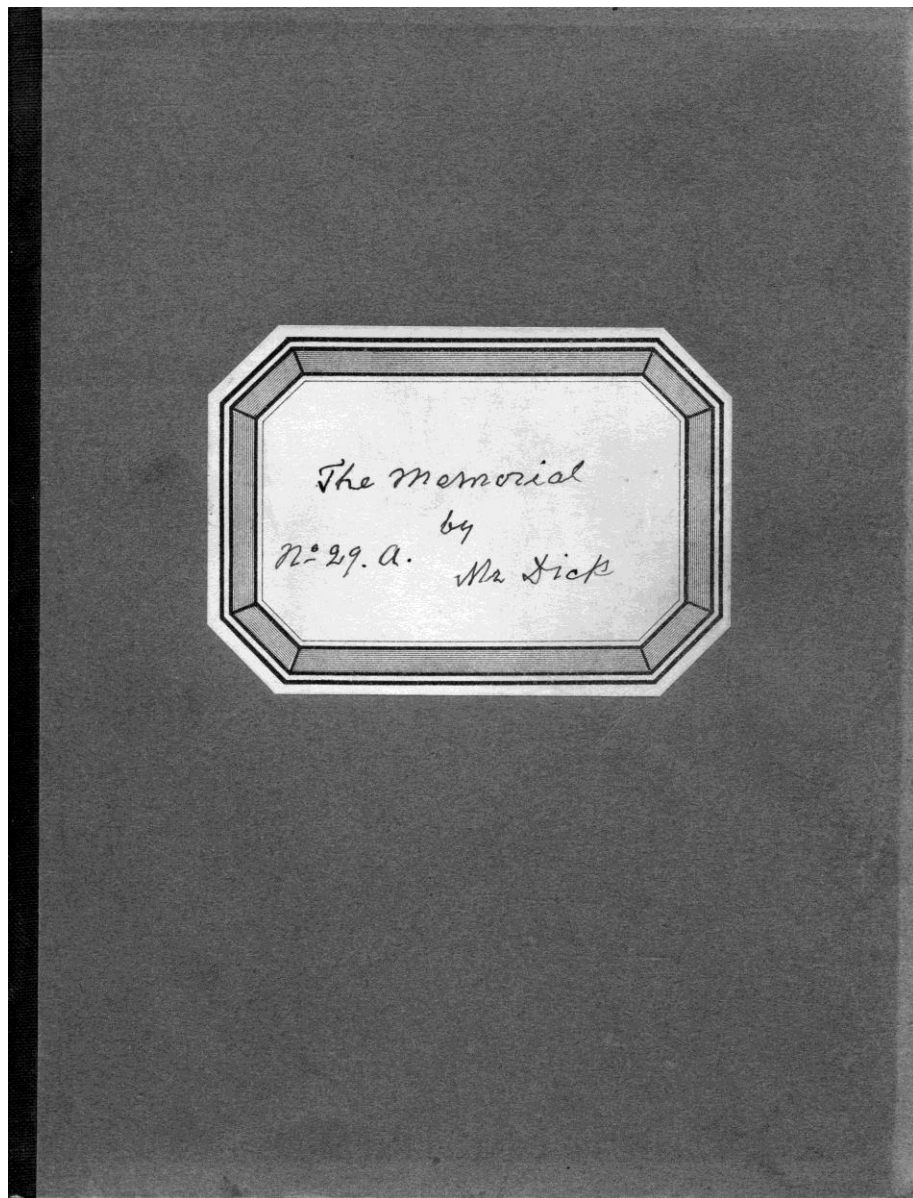

The memorial by Mr Dick nr 29a

The memorial by Mr Dick nr 29a

Från Riga telegraferas 2 & 4 Febr:

Till följe af bränslebristen och oredan inom transportväsendet väntar man hungersnöd inom närmaste tiden i alla större städer i Ryssland. Panik råder bland innevånarna och dessa sälja alla sina tillhörigheter för att skaffa livsmedel hvilket orsakat en snabb stegring i priset på dessa.

Pressen förbereder allmänheten på att äfven Järnvägen Petrograd-Moskva skall stoppa. Redan nu gå blott ett mycket begränsadt antal tåg och biljetter utges blott åt personer som resa i tjänsteärenden. Detta är den enda bana på hvilken Petrograd får livsmedel ¹⁾ s. 71

Times erfar (d.26 Februari) från Washington att bland de åtgärder som de blifvande utrikesministern Hughes har under öfvervägande märkes en förklaring att man endast kan hysa hopp om Europas återuppbyggande inom rimlig tid om Stor-Britannien och Amerika afskrifva kontinental-Europas skuld för att förenkla den tyska skadeståndsuppgörelsen och aflägsna den fara som ligger i Frankrikes hot att ockupera tyskt område (rätt så!) Samtidigt härmed meddelas från Frankrike

att marskalk Fock oförtöfvadt – skall resa till London. Resans framflyttande visar att de allierade vilja afgöra frågan om straffbestämmelserna före tyskarnas ankomst, i händelse utrikesministern Simons skulle sätta sitt nej mot Parisbeslutet. Beträffande straffbestämmelserna har det inom franska kretsar vanligtvis varit tal om ockupation af Ruhrdistriktet. Man synes nu närmast tänka på en framryckning mot Bayern

I tillfrågan skrifver:

--- Ganska säkert torde vara att de väldiga fordringar i Tyskland hvilka banker och affärsmän skaffar sig därstädes under krigets ogynnsamt inverka på förhållandena i vårt land, ty alla dessa ligga naturligtvis i med utomordentlig energi för att få hit varor från Tyska riket för att så godt som sig göra låter täcka sig om fråga om förluster. Våra importörer ha fyllt sina magasiner med varor och skrika nu värre än grisen som fast i gärdesgården, för höjda tullar för att kunna realisera sina varor.

Om en kapten Erhardt^{x)} som intrigerar för att

^{x)} föredetta kapp-hjälte

The memorial by Mr Dick nr 29a

iscensätta en ny kappskupp, denna gång i Bayern, skrives:
– Det är ett faktum att Erhardt, mot hvilken arresteringsorder är utfärdad^{x)} under några månader har uppehållit sig i västra Tyskland och nu befinner sig i Bayern. Det ser ut som om han nu är sysselsatt med att smida nya planer och det uppges att han af den förra marindivisionen skall förfoga öfver 4 000 man (hvarför fanen burar man ej in honom då man vet hvar han finns – han har underhandlat helt öppet med Stinnes och Ludendorff – och har arresteringsorder. Är man rädd att stöta sig med reaktionära, junkrar m.fl. Kan Frankrikes projekterade framryckning mot Bayern – se föregående sida – ha något samband med dessa dårhustilltag?)

I en interview med tidningsmän från de allierade länderna d. 25 febr. förklarade Briand att skadeståndet är en fråga om rättvisa som angår alla folk. Vid Pariskonferensen offrade fransmännen så mycket som möjligt af sin fordran. Vi har kommit hit för att höra tyskarna och vi skola höra dem. Om tyskarna erbjuda gynnsamma betalningsvillkor, är Frankrike redo att

^{x)} efter kappkuppen

acceptera allt som kan förbättra situationen. Om deremot Tyskland fortsätter att endast klaga öfver sitt elände, skola vi fortfarande visa att vårt är af lika stor betydelse. Om Tyskland icke godvilligt vill öppna penningpungen skola vi öppna den med våld.

Från Washington erfar Times att bland de åtgärder den blifvande utrikesministern Hughes har under öfvervägande märkes en förklaring att man endast kan hysa hopp om Europas återuppbyggande inom rimlig tid, om Storbritannien och Amerika afskrifva kontinental-Europas skuld for att forenkla den tyska skådestandsuppgörelsen och aflägsna den fara som ligger i Frankrikes hot att ockupera tyskt område^{x)}

(Detta vore storvulet handladt samtidigt som det in the long run skulle visa sig vara Good business)

Friherinnan Annie Åkerhielm slår i Nya Allehanda ett slag för ärftligt kungligt envælde och socialt kastväsende, det enda som duger för vår tid, försäkrar hon. Men som hon

^{x)} Åsna! Det skref jag ju om i går

The memorial by Mr Dick nr 29a

inte tror att det låter förverkliga sig alldeles med detsamma nöjer hon sig med att yrka på en plats för herr Trygger i Svenska Akademien i hans egenskap af politisk vältalare. Friherinnan tycks emellertid befara att äfven detta önskemål skulle omintetgöras af "parlamentarismen" (!) och frågar tillsist:

Är det ej nog att allting mänskligt i vår tid bedömes efter partilinier; skola äfven de nio muserna vara bundna af dem då de fördela de aderton platserna?

Hittills har man icke observerat att den ädla friherrinnans meningsfränder haft det alltför trångt inom svenska akademien. Något annorlunda har det brukat ställa sig för de stackars muserna (bra

General Franchet d'Esperey har utnämnts till marskalk, den högsta utmärkelse en fransk militär kan få, just därför att han vid ett kritiskt tillfälle blef besegrad. Esperey föll i onåd i juni 1918 på grund af hvad man kallade "hans misslyckande på chemin des Dames. Han hade der kvarlämnat en svag betäckning som lätt genomträngdes af

tyskarna hvilka framträngde ända till château Thierry, där de hejdades och blefvo slagna. Till allas stora förvåning fick d'Esperey kort derefter öfverkommandot i orienten där han hade en lysande framgång. Man avslöjar nu, att hvad som då betraktades som ett fel helt enkelt var en krigslist, uttänkt af Foch, som kvarlämnade denna svaga betäckning och som gaf åt d'Esperey att retirera och locka tyskarna i ett bakhåll vid château Thierry, där de anfölls från två sidor af Mangin och Gourand . På samma gång lät Foch utsprida att man saknade reserver och att det var nödvändigt att utrymma Paris, hvilket tydde på förvirring och demoralisation^{x)}. Ludendorff erkänner i sina memoarer att han då fick en felaktig uppfattning om franska armeéns läge och att han blef häpen när fjorton dagar senare den stora franska offensiven började med talrika och mäktiga reserver

De enda personer som kände till denna krigslist voro

^{x)} Han måtte ha hyst obegränsad tillit till sitt fall och sin armé då han kunde tillåta sitt fall och sin armé då han kunde tillåta sig ett sådant vågspel – jämför tyskarna

The memorial by Mr Dick nr 29a

Foch och Weygand (naturligtvis också d'Esperey) d'Esperey gick in på att anses som en dålig general, men nu har man velat schabilitera honom på ett glänsande sätt och Foch har därför, på samma gång som han föreslog honom till marskalksvärdigheten, röjt den officiella sanningen (roligt)

Enligt telegram från London (den 28 febr.) Står Lloyd George på Frankrikes ståndpunkt beträffande tvångsaktion i händelse Tyskland skulle framlägga oresonliga motförslag. Lloyd George har låtit förstå att England skulle medverka i eventuella militära åtgärder.

Den italienska pressen anser att Italien bör upprätthålla intim kontakt med de allierade utan förbehåll och fatta beslut utan tvekan i händelse af fransk – engelsk intervention.

Lloyd George kommer att föreslå tillsättandet af en kommission af allierade och tyska experter för att i detalj studera motförslagen och jämföra dem med de allierades.

Af öfverläggningarna framgår att man för närvarande hufvudsakligen tänker på ekonomiska bestraffningsåtgärder (Mr Dick underströk "oresonliga" på föregående sida. Hvad menas härmed – kan det anses för oresonligt om tyskarna begära skadeståndssummans reducering till hälften eller två tredjedelar om de kunna klart bevisa att det faktiskt är omöjligt för Tyskland att erlægga den fordrade, rent af svindlande summan?) (se längre fram i häftet

Vid en öfverläggning mellan britiska och franska premiärministrarna den 28 febr. hvarvid äfven marskalk Foch och general Weygand varo närvarande beslöts premiärministrarna att låta en komitte´af experter behandla frågan om ~~straffet~~sättet för vidtagandet af eventuella bestraffningsåtgärder mot Tyskland.

Om tyskarna vägra att foga sig ofta Parisbesluten – hvilket man får veta en af de närmaste dagarna (således i början af mars) kommer det att bli oundvikligt att vidtaga militära åtgärder. Man tror emellertid icke att man skall

The memorial by Mr Dick nr 29a

börja med att ockupera Ruhrområdet utan tills vidare besätta Bayern med München och Maindalen

Sunday Express skrifer d.28 Febr. att det franska militärpartiet, för den händelse Briand frångår den en gång intagna ståndpunkten kommer att störta honom och ge Poincaré makten samt, om så visar sig vara nödvändigt, marschera till Berlin^{x)} hvilket torde vara enda sättet att förmå tyskarna till lydnad ---

Samtidigt talas om nya polska truppkoncentrationen --- Afsikten med dessa truppkoncentrationer anser man i Tyskland vara att polska trupper i förening med franska skola användas för en eventuell ockupation af nya tyska områden händelse Londonförhandlingarna aflöpa utan resultat

Poincaré förklarar att det absolut måste betecknas som ett fel af Frankrike att föra separatpolitik. Han hoppas på full förståelse mellan de allierade. Frankrike skall icke företaga några åtgärder som icke ha Englands fulla

x) Det skulle ha gjorts 1918, icke nu

moraliska och materiella stöd. Emellertid heter det i traktaten att de båda länderna under vissa omständigheter kunns uppträda oberoende af hvarandra, så vida det ena eller det andra landets intressen hotas.

Ett lysande prof på sakkunskap och sinne för proportioner har en engelsk^{x)}, förmodligen betydande efter som dess snillafoster telegraferats hit, tidning gifvet^{xx)}, då den uppger den franska krigsskulden till 94 milliarder francs och den tyska till 2,3 milliarder mark och ytterligare gör sig besvär med att uträkna att fransmännen följaktligen bli belastade med en skuldbörda pr individ af af 2 600 francs under det att tyskarna slippa undan med _____ 40 mark, allt enligt tidningen kalkyl, hvars värde dock i väsentlig grad förringas på grund af ett obetydligt räknefel – utelämnande af två nollor. Den tyska statsskulden (nästan uteslutande krigsskuld uppgår nämligen till ca 230 milliarder m. istället for 2.3 milliarder

x) eller fransk, kan ej för ögonblicket saga hvilket dera

xx) tvi så'n svenska

The memorial by Mr Dick nr 29a

att skriva en felaktig siffra är förlåtligt men att på basis af denna vanvettiga siffra knoga ihop en kalkyl tyder på grof okunnighet – man ska vara ett få för att tro att Tysklands statsskuld endast skulle vara 2.3 milliarder då det under kriget otaliga gånger upprepades att det årligen kostade England och Tyskland 40 milliarder mark 2) sid 81

Hurra för sakkunskapen! – och statistiken, som inte alltid dra jämnt

”Gack åstad och slå amalekiterna och gif dem till spillo med allt hvad de hafva och skona dem icke, utan dröp både man och kvinna, både barn och spenabarn, både få och får, både kamel och åsna”

Herrens^{x)} befallning till sant

(Då sant inte till punkt och pricka utförda den gode gudens order, föll han i oråd och miste både krona och lif.)

”Den slöja som för människan täcker framtidens oden är väfd utaf barmhartighetens hand” – tråkigt dock att denna slöja med tiden blir så sliten att man kan skönja envirogerna derbakom, och det gör en inte precis

x) antagligen den tyska guden

uppsluppet glad – tvi vale^{x)}

Dagens Nyheter's enkla men fundersamma kvinna skref häromsisten i frågan om kvinnans anställning i statens tjänst;

... När det i betänkanden och utlåtanden talas om kvinnor och hvilka platser kvinna kunna anses lämpliga till, har man ofta på känn hur de skrivande herrarna se för sig en liten ljuf, ljuslockig varelse som de placera i situationer där hennes närvaro blir fullkomligt barock. Men ack det finns ju så många slag af kvinnor nästan lika många som af man.^{xxx)}

Visst har man svårt att tänka sig till exempel Karin Molander som domare eller Tollie Zellman som hofrättspresident.

Men Emilia Broome eller Anna Whitlock vore fullt tänkbara i båda situationerna^{oo)}

oo) de måtte vara läskande

o) upphöjda missun i lifvet är att vara söt”

xxx) det bästa slaget, det söta, finns ej, eller borde åtminstone ej finnas bland oss män.” Kvinnans^{o)}

x) Mr Dick har fortfarande kännning af den myckna julkorfven^{xx)}

xx) som på sistone hade möglat

The memorial by Mr Dick nr 29a

Mycket mer än Victor Lundberg eller Olle Winnerstrand. Det är bara så konstigt att när det gäller kvinnor, så är det alltid som om folk trodde att det är just de som inte passa för platserna, som på något mystiskt, alla vanliga befodringsgrunder trotsande sätt skulle lägga beslag på dem. Det är bara när de gäller män som skicklighet och kompetens äro utslagsgivande (är hon spydig?) – bra skrifvet för att vara af en kvinna

”Begreppen behöfva ett nytt innehåll och en ny förklaring. Frihet, jämlikhet, broderskap äro icke längre samma saker som de vore i salig gihllotinens dagar. Detta är det som politikerna icke vilja förstå och derfor hatar dem. Dessa människor vilja endast specialrevolutioner, revolutioner i det yttre, i det politiska. Men allt detta är blott små skräp. Hvad det gäller är människoandens revolutionerande.”

Henrik Ibsen

(framför allt gäller det ur människosystemet utlösa den kroniska förgiftning som den Nietzscheansk – tyska maktläarn orsakat – på alla områden, icke blott det politiska)

Början af Dagens Nyheter idag ^{x)} (5 Mars) slog mig med häpnad – den läses nemligen:
--- Wilsons öde är ägnadt att utgöra ännu till ganska hälsosamma betraktelser. Wilson vill skapa en ny himmel och en ny jord – och han har icke allenast misslyckats, utan af alla dem som under världskriget spelat en ledande roll och gjort fiasko är han enligt den populära uppfattningen den afgjordt löjligaste figuren. Kejsar Wilhelm omges med hänsynsfull tystnad. Herr Per Hallström ägnar de tyska generalerna sin mannavulna hyllning. Clemenceace har många och oförskräckta försvarare inför den franska opinionen (alldeles obehöfligt – inte gjorde han fiasko – han drog sig, aktad och ärad i rättan tid tillbaka efter fullförande af sin glänsande roll)

--- Den unisona hvisselkonserten är reserverad för presidenten Wilson. Han har dårskapen att tillskrifva människorna en god vilja. Denna optimistiska tro var orsaken till hans storhet och fall. Utan den skulle han aldrig vågat det gigantiska
x) handlande om den nu afgangne presidenten Wilson

The memorial by Mr Dick nr 29a

företaget att bjuda alla världens folk samman till ett permanent, organiserat samarbete i förtroende och solidaritet. Hans insats i europeisk politik var bestämd af liberalismens grundsatser om rätt och frihet åt alla ---
--- Den man som kunnat ge honom ett ovärderligt stöd, Lloyd George föredrog att komma till Paris som de engelska Jingostämningarnas mandatår. Och tyskland, som Wilson skulle ge återupprättelse och införa i de segrande fiendernas krets, var alltiämt den otjänlige syndaren, vargen som dragit på sig den republikanska fårpälsen, men inte kunde dölja hur den ondskefulla glöden ännu lyste röd i pupillerna. Frankrike vägrade att sätta sin trygghet på spel för den Wilsonska ideologien. I detta läge blef Wilson hänvisad till att nöja sig med att söka rädda hvad räddas kunde
Det Nationernas Förbund som blef resultatet af Parisförhandlingarna har fått sina brister och ofullkomligheter tillräckligt understrukna: det har i alla fall börjat som vaksamhet och har nu äfven af sina argaste motståndare betecknats som en användbar

organisation för befastande af ett fredligt samlif mellan folken. Det beror icke på förbundspakten utan på folken själfva om den Wilsonska skapelsen skall kunna lefva och utvecklas

Mens jag höll på med att plita ihop ofvanstående kom min kalifornisk vän, L-z, rep. och såsom sådan hysande ett djupt förakt for de usla dems, instöflande i min kåk med Dagens Nyheter i högsta hugg – med utrop: Har ingeniören läst hur dom läser lössen af den fähunden Wilson i tidningen i dag.

En tysk antisemitisk författare har skrivit en bok: "Synden mot blodet", hvori han bland annat säger:

"Jesus en jude? Det är lika omöjligt att Jesus var jude, som det är omöjligt att en orm kan komma fram ur ett kråkägg eller att en hyäna eller en schakal kan föda ett lejon. Om också Jesu judiska härstamning vore af notarier officiellt betygad genom alla de 42 släktled som Matheus anför, så ville jag hållre anta dessa 42 notarier som bedragare eller offer för

The memorial by Mr Dick nr 29a

bedrägeri än jag kunde förmå mig att tro på Jesu judiska härstamning (ä karlen befängd som tviflar på den Heliga skrift hvari stadfästes att Jesus i rätt nedstigande led på fädernet härstammar från mördar David och soudenör Abraham!)

”Människorna äro goda och de äro onda, men de äro framför allt underliga och de veta aldrig riktigt hvad de göra – heter det i en anmälan af en nyligen utkommen bok: ”Bubu från Montparnasse, som jag skall skaffa mig

I en artikel om kvacksalfveri och humbug medicin omtalas att i en annons om ett sådant universalmedel ett intyg af en fru Andersson som blifvit botad för svåra krämpor förekommer. För att inge yttermera förtroende har annonsen försetts med fru Anderssons bild. Vid närmare betraktande befinns dock denna bild vara ett fotografi af den af tyskarna under världskriget afträttade engelskan Miss Cavell

Jag er nästan lika arg på humbug doktorer som på präster – de förra kvacksalfva med kroppen, de senare med själen

”De allierade ha begått många fel, hvilka lyckligtvis ~~begått~~ alltid godtgjorts genom de

tyska politikernas ojämförliga dumhet. Tyskarnas hållning har sålunda tvunget Lloyd Georges till detta anförande igår hvilket blef en förkrossande vidräkning med de tyska förödelserna

På Scheidemanns^{x)} relation af ett samtal mellan honom och Lindman har denne svarat med utdrag ur sin då första dagbok, hvarigeneom skulle visat att Scheidemann ljög. Härom skrivfer socialdemokraten

”Man måste erkänna att herr Lindman är en siare af guds nåde med anledning af högeramiralens berättelse om Scheidemann intervieuva der det hette

”Hade idag ett långt förtroligt samtal med Scheidemann. Samtalet var förmedladt af talmannen i andra kammaren hr Herman Lindqvist. Det intresserade mig att erfara hur han såg sakerna, liksom jag förut fått höra ententesocialister.” ---

Då datum för det högviktiga politiska samtalet var den 14 juni 1914 och hr Lindqvist blef vice talman först vid riksdagen 1918, måste man söka förklaringen så:

x) Ledare for tyska socialdemokratiska partiet

The memorial by Mr Dick nr 29a

– Herr Lindman har skrivit ut sitt referat vid en långt senare tidpunkt än 14 juni 1914, antagligen då för några dagar sedan herr Scherdemanns referat blef publicerad i svenska tidningar. Derpå tyder bland annat den klart polemiska vändningen om att han ”förut fått höra entente socialister” (således före kriget!)^{x)}

Var det af herr Lindmans relation blir verkligen på detta sätt högst minimal och Scheidemanns utsago med dess för högerens främsta man minst sagdt komprometterande utrikespolitiska uttalanden får därigenom betydligt större vitsord än man från början ville tro. Amiralen bör allvarligt tillrådas att i nästa förklaring, som väl ej lär låta vänta på sig, visa litet mindre ”ugenerthet (Obegripligt att en gammal routinerad lögnare kan så ohjälpligt blamera sig)

”Det är icke utan beklämning man erinrar sig att denne ”man ledde Sveriges utrikespolitik under en synnerligen vansklig period” – skrifver en tidning

”På grund af de många nya sjukdomar och infektions ämnen som följt i krigets spår måste

vi läkare börja studera på nytt ^{x)} säger en medicinsk auktoritet i daily cronicle

--- Allt sedan krigstiden ha vi upprepade gånger varskodts af vetenskapsmän och forskare om att massomhvälfningarna i olika länder på Europas fastland och den kolossala folkomflyttningen ovilkorligen måste ha följder i sitt släptåg som komma att inverka både på människosläktets hälsotillstånd och på den immunitet mot vissa farsoter och sjukdomar, som de olika raserna förvärfvat under århundradens lupp. Vi ha nu att vänta nya infektioner, nya smittämnen, mot hvilka vi måste skaffa oss immunitet. Vi måste se det faktum i ögonen att hela generationer i en del länder för närvarande växa upp under hälsovådliga förhållanden^{xx)} och lida af dålig eller alltför knapp näring, hvilket allt icke blott nedsätter deras egen motståndskraft mot sjukdomar, utan äfven alstrar nya och farliga sjukdomar, som föras vidare till andra ^{xx)} och aflat (och aflats) af försvagade individer) ^{x)} läkare och sjuksköterskor bör ”gå i skola” på nytt under någon tid

The memorial by Mr Dick nr 29a

länder, allteftersom kommunikationerna bli lifligare och varuutbytet större i och med handelns och näringarnas uppblomstrande

”Tyska folket är ej intresserad af fredsfrågor” skriver Wolter von Hülsen med anledning af att ”Fredsfördraget i Versailles”, en bok som man trodde sig kunna göra grossartig gesehäft med nu slumpas bort som makulater emedan folket struntar i fredsfördraget i Versailles:

”Den som har något begrepp om den tyska allmänhetens själsliga struktur bör inte känna sig vidare överraskad om han hos denna allmänhet finner så litet intresse för fredsfördraget – ja han bör inte ens förvånas om han knappt kan få tag i någon enda som verkligen studerat detta fördrag och som har reda på hvad det innehåller. Tysken är nu en gång för alla en opolitisk varelse och har ännu icke lyckats göra sig kvitt sitt själstillstånd från den tiden då han inte var någonting annat än en ”undersåte” – en varelse den der hade ”den goda guden” och en ”faderlig stat” som drog försorg om honom. Vidare måste man ta hänsyn till att hela folket sedan årtal gripits

af en djup apati som endast viker långsamt. Känslan af att vara värlös, maktlös och slagen till slant sitter djupt rotad i folkmedvetandet och det kommer att dröja länge innan denna stämning öfvervunnits genom aktivare impulser

En af rikets länsstyrelser har lyckats åstadkomma nedanstående fulländade prof på underdanig kurialstil:

Återställes i underdånighet; och får Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande såsom anbefallit underdånigt utlåtande underdanigst anföra, att Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke har något att i underdånighet erinra mot nådigt bifall till den underdaniga framställningen underdånigst

(detta hopkokadt år 1921 i konungariket – Sverget af myndiga och enligt all sannolikhet kaksiga män)

Då Lavoisier 1794 dömts att guillotineras inlämnade han till domstolen en ansökan om uppskof för avslutande af undersökningar som voro nyttiga för mänskligheten”

The memorial by Mr Dick nr 29a

Men domstolen svarade: Republiken behöfver inga kemister. Då matematiken Lagrange dagen efter fick underrättelse om detta dåd utropade han: "Ett ögonblick har varit nog för dem att afhugga detta hufvud hvars like hundra år ej kunna frambringa

Enligt telegram från Newyork har presidenten Harding definitivt beslutat att till London sända en kommission på 7 medlemmar, troligen ledd af Root för att utröna om de allierade äro villiga att gå in på Förenta staterna upptagas i folkförbundet på vilkor som absolut icke innefatta någon förpliktelse från Förenta Staternas sida att garantera freden i Europa (bravo, U.S.A's röst kommer att väga tungt i fredens intresse inom förbundet)

Vidare har Harding i 10 punkter framlagt sitt regeringsprogram hvaraf i 1sta punkten att han beslutat att vänta med tillbakadragandet – af de amerikanska ockupationstrupperna från de tyska områdena enär en sådan uppgift åtgärd lätt kunde betraktas som ett tecken på att Förenta Staterna ställer sig på Tysklands sida

Punkt 5 handlar om separatfred med Tyskland
Genomförandet af senator Knox resolution (i denna fråga) har stött på svårigheter på grund af den nuvarande europeiska situationen Harding fruktar nämligen att ett sådant beslut skulle komma att betraktas som ett afståndstagande från de allierade.

Idag den 12 Mars gjorde solen på eftermiddagen, efter att ha lyst med sin frånvaro under 162 dygn en kort visit i min mörka grafkammare – som jag hoppas den blir, så ett jag själf slipper ifrån allt flyttningsstök

I själfvaste söndagsNisse skrives:

Riksdagen skall behandla frågan om idrottsanslaget. Man väntar opposition med anledning af Carpantinerbesöket. Alldeles som det haft något med vår idrott att göra. Carpantier är i det fallet lika litet idrottsman som en akrobat är Linggymnast – Han är en skicklig professionell boxare en artist inom sitt fack, och hans besök har ej skadat den svenska idrotten

Riksdagen skall icke knussla med anslag till idrotten. Man bör ge inte 300000 utan 3 millioner.

The memorial by Mr Dick nr 29a

Ju mer man ger till idrotten, desto mindre behöfver man en gång ge till sjukhus och fängelser, ty idrotten har äfven – rätt ledd – en moralisk uppgift. Rätt ledd – må man betänka det! Det finns åtskilligt att ändra och förbättra

(Att racka ned sporten som nu tycks ha blifvit modernt, for sportfåneriets skull är att kasta ut barnet med badvattnet – lite som att förneka Kresti lära för de kristna kyrkornas fånerier

”Det är då alldeles obegripligt att vuxna karlar kan finna något nöje i att med berådt mod förstöra sig med den dumma sporten” – sa en Tärnötant

(Boxning, - the nobb art af selfdefence” som engelsmännen kalla denna utmärkta kroppsutvecklande idrott – borde vara obligatorisk i de svenska skolorna för att lära busfröna att slåss ärligt, utan användande af tillhyggen och lifsfarliga slag – i dagarna lästes i tidningarna att en stockholmspolis tilldelat en bråkig arrestant^{x)} en spark i skrefvet med den påföljd att denne så godt

^{x)} således en värnlös – det skedde på polisstationen!)

som en omedelbart afled. Bolsjevikerna kunna väl knappast bära sig värre åt

På tal om idrottens ”moraliska uppgift” är det väl knappast troligt att idrotten andligen renar sin utöfvare, men som idrottsman – men måste hålla sig skapligt nykter emedan detta är ett oundgängligt vilkor för att han skall kunna utöfva sin idrott och frestelsen till det arika i hög grad minskas genom att lifskraften på grund af den starka kropps rörelsen kommer muskelsystemet till godo istället for att alstra alltför syndiga begär blir resultatet detsamma: han håller sig i skinnet i både det ena och det andra afseendet. Professionella atleter lära ju passa till haremsvaktare – Detta har jag visst skrivit om förut, men det tål att upprepas)

I en San Franciskotidning, som jag händelsevis fått tag i, läses att det lilla oskyldiga marsvinet befunnits vara en oöfverträfflig whiskybedömare. En enda droppe träsprit gör kol på kräket ___ Det har redan nu kungjorts att priset på ett whiskyprofvande marsvin har stigit från 3 till 15 dollars

The memorial by Mr Dick nr 29a

och likaledes har det dunstat ut, att under november och december ej färre än 450 marsvin dött af träspritförgiftning
Försiktigt folk lär bära dem med sig i en ficka och låta dem först af profva den dryck ägaren köpt innan han själf smakar den.

I Dagens Nyheter's ledare den 14 Mars läses om Londonkonferensen:

--- ”Det tyska anbudet var endast skenbart. Det gjordes under förutsättning att Oberschlesien skulle stanna inom tyska riket. Om den förestående omröstningen i Oberschlesien eller i en del däraf gick Tyskland emot hade det tyska anbudet förfallit. Detta var alltså icke ett anbud för fem år utan för 5 veckor. Om man emellertid antog att femårsprovisoriet genomfördes under den fastställda tiden – hur skulle förhållandena gestalta sig efter de 5 årens förlopp? Derom innehöll det tyska anbudet ingenting --- ingen beräkningsgrund, ingen uppgift om något minimum ---
--- Till stöd för sen uppfattning att Tyskland icke är villigt att åtaga sig ekonomiska förpliktelser i en
x) (Inom hvilka omröstningen skall försiggå)

omfattning som kan anses rimlig gör Lloyd George följande parallell: England (med Ireland) som har 10 millioner mindre innevånare än Tyskland (frånräknadt Oberschlesien) betalar 500 millioner pund om året för afbetalning af krigskostnaden, pensioner etc, hvilket utgör fem gånger det belopp^{x)} – 120 millioner pund – som Tyskland enligt Parisbeslutet skulle betala till samtliga allierade pr år räknadt. Frankrike beräknar för detta år 12 milliarder francs endast för återuppbyggelsearbetet i de härjade provinserna: Tysklands skuld enligt parisbeslutet till samtliga allierade skulle utgöra en niondel af det belopp som frankrike måste anskaffa enbart for de nordliga departementens räkning (??? Formodligen for telegrafering)

En amerikansk turist säger att svenskarna äro artiga, så artiga att till och med att han beträffande de första svenskar han lärde känna undrade om de möjligen ville sälja något

Mot Siegersäule, det bekanta minnesmärket från 60 – 70 talets krig, gjordes den 13de Mars ett försök till
x) samma börda tynger naturligtvis också Tyskland

The memorial by Mr Dick nr 29a

dynamitattentat. Två soldater tillhörande säkerhetsvakter upptäckte i pelarens inre i andra våningen en dynamit och pikrin, laddning, till hvilken ledde en 12 meter lång stubintråd. De lyckades de båda soldaterna att klippa af stubintråden och derigenom förhindra explosionen ____ . Då omkring 100 personer befunno sig uppe i pelaren, som är en besökt utsiktsplats, och dessutom många personer befunno sig i närheten, skulle en explosion fått fruktansvärda följder ____ Trots ifriga efterspaningar har polisen icke lyckats komma förbrytarna på spåren.

Kongl. Svensk "redtape"ism i sina prydno

I järnvägsmännens tidning "signalen" relateras hur ett så riksviktigt ~~händelse~~ ärende som uppförandet af en stationskarls hönshus måste passera en mängd instanser inom statens järnvägar för att kunna afgöras:

1) Den 20 Juli i fjol^{x)} remitterades till bandirektionen (!) och trafikdirektören (!!)) en till distriktsförvaltningen från stationskarlen ^{x)} obs datum – Pullorna ha varit utan tak öfver hufvudet minst ett halfår

Per Svensson inkommen ansökan om att å statens järnvagars mark vördsamt få uppsatta och fritt begana ett mindre hönshus, (1.86 m långt, 1.56 m bredt, 2.3 m högt).

- 2) Från trafikdirektören till trafikinspektören
- 3) Åter samma väg med vördsam tillstyrkan och förklaring om tillkomsten af huset
- 4) Från bandirektören till baningeniören för yttrande och skiss
- 5) Åter samma väg med begärd skiss och tillstyrkan
- 6) Remiss från bandirektören till trafikdirektören
- 7) Från trafikdirektören med tillstyrkan till distriktschefen
- 8) Beviljad från distriktschefen till stationskarl 606 Per Svensson för godkännande af vilkoren
- 9) Från stationskarl 606 Per Svensson till bandirektören (man tycks ha gått förbi en hel del instanser)
- 10) Från bandirektören aflämnas så en afskrift till hvardera trafikdirektören, baningeniören och sökanden.

The memorial by Mr Dick nr 29a

11) Från trafikdirektören till trafikinspektören
12) Från trafikinspektören till stationsföreståndaren^{x)}
13) och slutligen från stationsföreståndaren till trafikinspektören där "värdehandlingen" om tillstånd for stationskarl 606 Per Svensson att å stationsjärnvägars mark få ha ett hönshus, förvaras bland öfriga papper och där den får sin granskning och rapportering för hvarje år – i evighet amen.

Och med dylik lort skall högt uppsatta och drygt aflönade herrar sysselsätta sig – undra på om folk blir bolsjeviker
(Jämför i föregeende memos "En järngaffels saga af mariningeniör Fryckholm och det öronlösa "porline" på Oskar Fredrebsborg)

(Som det naturligtvis finns ett eller annat tusental stationskarlar vid statens järnvägar – Per Svensson var ju n° 606-, hvilka väl samt och synnerligen vilja ha hönshus måste det bli ett sjuhälsikes skrifvande och plitande for hrr direktorer och vederlikar)

^{x)} För en vanlig bonne förefaller det som den enklaste lösning af problemet hade ~~vare~~ varit om n° 606 hade vändt sig direkt till stationsinspektören)

New York Tribune meddelar den 15 Mars att hela den amerikanska flottan dirigerats till stilla hafvet. Myndigheterna vill på detta sätt rätta det felgrepp som marinminister Daniels under den förra administrationen begick. I Washington anser man att detta steg kommer att få afgörande betydelse för förhandlingarna mellan Japan och Amerika. Inom kort torde omkring 300 Amerikanska krigsfartyg vara samlade i de japanska farvattnen^{x)}

En nyss från den stora Leipzig mässar hemkommen svensk har under en interview bland annat yttrat
--- Under lugnet jäser det emellertid. En oerhördt stark patriotisk stämning är rådande öfverallt (med kappkupper etc) Det behöfs endast att namnet Rhein nämnes vid ett offentligt möte, så blir bifallet ovations artadt. Vid dessa möten aktar man sig visserligen^{xx)} noga att nämna något om Ententen (den kunde kanske tycka illavara) men man och man emellan kommer det fram hvad alla tänka och känna^{xx)} och visligen

^{x)} troligen ett försök att imponera på japs

The memorial by Mr Dick nr 29a

Hotet mot Frankrike är rent af förfärande. 1916 var hatet riktadt mot England ^{x)} och man ville bli vän med Frankrike, nu hatar man Frankrike öfver alla gränser^{xx)}. Det är inte så mycket pengarna (jojomen) som framkallat hatet, utan fastmer de tusen förödmjukelser som man anser att Tyskland utsatts för från franska sida (Asch, inte fäster sig Mikael's folk vid tocke)

Revanschtanken ligger och glöder under lugnet. Om Frankrike skulle komma att slå ensamt, utan allierade, då hade det Tyskland öfver sig dagen derpå. "Och Gud trösta då Frankrike" säger den sympatiserande tysksvensken, som tydligen hoppas att denna dag må komma.

Antagligt är att fransmännen ha bra nog reda på tyskarnas sinnesstämning och lämpar sina åtgöranden derefter)

Förre turkiska storvesiren ~~Talaat~~ Talaat pascha nedsköts den 15 Mars på Harderbergerstrasse i Charlottenburg af en Armerisk student (arme yngling) Mördaren blef så godt som omedelbart gripen och nästan lynchad af den förbittrade ^{xx)} såsom den största fordringsegaren

^{x)} liksom 1914 mot Ryssland och 1918 mot Amerika – ombyte förnöjer

mängden. Han torde ha utfört mordet för att hämnas de grymheter Talaat Pascha på Enver Paschas anstiftan lät (många) hundratusentals armenier undergå

Talaat Pascha har efter krigets slut uppehållit sig i Tyskland där den förre storvesiren naturligtvis hade utmärkta förbindelser. Hans eftermäle i den tyska pressen är, som man kunde vänta det bästa möjliga

Talaat Paschas namn är oupplösligt förbundet med de skändliga massakerna i Armenien, väl de ohyggligaste i världshistorien, som utfördes under hans ansvar^{x)} äfven om den egentliga anstiftaren egentligen var hans gode vän Enver Pascha

(Armenier!- Hvila ej förrän ni äfven knappt Liman von Sanders!) (se + nästa sida och sid 1 nästa häfte

Talaat Pascha har sedan Turkiets nederlag i världskriget uppehållit sig i Berlin, där han lefde strängt isolerad (ehuru aktad och ärad) för att bevara sitt inkognito och undgå att bli utlämnad till Ententen. Man var till och med så rädd om hans (officiella) inkognito, att den turkiska diplomatiska

x) och i samverkan med tyska generalen Limon von Sanders

The memorial by Mr Dick nr 29a

representanten som tillkallats efter dådet nekade att besvara alla frågor.

+) Det var Liman som, då han af i Armenien bosatta tyskar uppmanades att för att ej fläcka Tysklands ära, förhindra de turkiska skändligheterna, svarade att Tyskland ej kunde blanda sig i Turkiets inre angelägenheter

”Le Temps” skrifver den 15de Mars;

--- Tyskland har blifvit ett byte för intrigörer och oroliga hufvuden. Nu är det icke ministrarna som styra i verkligheten, utan ”Nachrichten-Stellen” d.v.s. press och propagandabyråerna som installerats i alla rikets administrationer och i delstaterna. Dit ha alla propagandisterna från kriget tagit sin tillflykt, f.d. generalstabsofficerare, civila och militära censorer och alltyska journalister, som fått smak för makten och icke vilja lämna den ifrån sig. Deras arbete går ut på att hos allmänna opinionen utså hat mot de allierade, särskildt Frankrike. Genom fullständigt lögnaktiga kampanjer, såsom till exempel om de svarta trupperna. Deras mål är att förbereda den monarkiska restaurationen

och den militära revanschen

Under franska kammarens sammanträde den 15 Mars kräfde Dutreil Tysklands afväpning, då någon fredsvilja icke funnes vare sig hos tyska folket eller dess styresman

Exkejsar Wilhelm har forfattat en ”försvarsskrift”, skäligen intresselös, om hvilken Vorwartz skrifver

--- Det var ett af världshistoriens största misstag, att under nära trettio år en man kunde regera i tyskland, hvilken kanske allra sämst af alla de sextio millionerna tyskar förstod denna syssla. Den tanken förefaller löjlig att denna irrblossande skulle ha börjat kriget för att eröfra världsherraväldet eller öfver hufvud taget någonsin eftersträfvat stora mål med stora medel. För något sådant var han aldrig danad.^{x)} Och nu, nu står han som ett barn inför spillrorna och säger jämrade att han inte rådde för det ---” Den möjligheten föreligger visserligen, att exkejsaren, i större utsträckning än man är benägen att erkänna handlat i god tro, men då kommer hans politiska oskicklighet att framstå som nästan ofattbart och otillåtligt stor

x) Men han trodde sig vara det – till på köpet guds ställföreträdare

The memorial by Mr Dick nr 29a

x) (I fortsättning från sid.70 af Poincare´s tal)

--- Grefve Szogyene´ har till sin regering aflagt rapport öfver sitt samtal med Wilhelm II. Hans relaterar kejsarens uttalanden på följande sätt; ”Enligt hans åsikt böra vi icke vänta för länge med att handla. Visserligen komma nog Ryssland att intaga en fientlig hållning, men han var sedan länge förberedd på denna eventualitet. Vi (österrikare) kunde vara säkra på att Tyskland, äfven om det skulle utbryta krig mellan Österrike – Ungern och Ryssland, troget skulle stå vid vår sida. Ryssland vore för resten icke beredt på krig. Tysklands ambassadör i London, furst Lichnowslay har bekräftat Szögyanis uttalanden: ”Jag har erfarit”, skrifver han i sina memoarer, att Wiens begäran vid den afgörande diskussionen i Potsdam hos samtliga vederbörande rönnte fullkomlig anslutning och att man icke ens skulle anse det som en olycka om resultatet blefve ett krig med Ryssland”. Så står det åtminstone i det österrikiska protokoll som landets ambassadör i England erhöi i

London”. Visserligen skrifver Tirpitz i sina memoarer: ” Enligt de uttalanden som kejsaren i Potsdam afgaf till min ställföreträdare ansåg han Rysslands intervention till skydd för Serbien föga trolig. Detta dels emedan tsaren icke skulle vilja protegera kungamördarna, dels emedan Ryssland i detta ögonblick i såväl militärt som finansiellt hänseende vore ur stånd att börja ett krig. Kejsaren tillade en smula nervöst att Frankrike på grund af sin ogynnsamma finansiella ställning och sin brist på tungt artilleri skulle komma att lägga band på Rysslands missnöje (goa Fristedt, hur stämmer detta med att det var Ententen, pank och orustade som den var, önskade kriget?) Om England talade kejsaren inte alls. Man tänkte inte ens på en konflikt med denna stat^{x)} (derför höll ju också Bethmann-Hollweg på att dratta af stolen då Englands krigsförklaring kom) ---

--- Den Österrikisk – Ungerska konseljen tycks ha accepterat grefve Tiszav förslag om att man före mobiliseringen skulle sända

x) ofvanstående uttalanden äro ej gjorda af ”den politiske kandestober” utan af Wilhelm II, imperator

The memorial by Mr Dick nr 29a

Serbien sitt ultimatum. Likväl voro samtliga närvarande eniga om "att en rent diplomatisk fremgång, äfven om den vore förödmjukande för Serbien, skulle vara utan värd, man borde därför uppsätta så stränga vilkor att de kunde garantera ett afslag, och på så vis bereda väg för den radikala lösningen af en militär intervention --

-- Tscherschky's rapport till Berlin innehåller bland annat att Kejsar Frans Josef uttryckt som sin mening att Osterrikes ultimatum till Serbien borde innehålla bestämda kraf, en åsikt som Wilhelm II i en randanmärkning till Tschersky's rapport kraftigt underströk. Tschersky fortsätter: Serbernas eventuella antagande af alla de hittills fastställda vilkoren skulle i Berchtolds ögon vara en synnerligen obehaglig utgång af saken. Han söker därför fortfarande tänka ut nya kraf, som skulle göra ett af böjande absolut möjligt. Han beklagar sig också öfver grefve Tizzas hållning som lägger hinder i vägen för ett rigoröst uppträdande nämligen att man bör gå till väga på

ett sätt som är gentlemanlike". Genast kommenterar Wilhelm: "gentemot lönnmördare" efter hvad som har händt! Dumheter!" (Karaktäriseras mannen! En gentleman är gentleman i alla väder för sin egen skull)

-- Grefve Tizzas moderation blef emellertid icke långvarig. Den 14 telegraferar Tszhirscky till Wien: Grefve Tiza han idag gjort mig ett besök efter sitt samtal med Berchtold. Han sa att han alltid hittills tillrådt försiktighet men för hvarje dag som gick hade det blifvit honom mera klart att monarkien bör gripa sig an med en energisk lösning af frågan (naturligtvis, anmärker Wilhelm) -- Tiza tillade att Tysklands löfte att stå på monarkiens sida i hög grad bidragit till att stärka kejsarens hållning. Man har sålunda bevis för att Tyskland kunnat hejda Osterrike. Tschirschky fortsätter: "Den definitiva ordalydelsen af noten till Serbien skall fastställas först den 19de. Hvad tidpunkten för dess öfverlämnande beträffar, har man idag beslutat afvakta Poincarés afresa från Petersburg, som är bestämd till d. 25. "Hvilken skada"
(Fortsättning sid 91, memo 29.b +

The memorial by Mr Dick nr 29a

+ (fortsättning från sidan 96) I en interview med finansministern Doumer den 9 mars förklarade han att alla nödvändiga åtgärder för verkställande af ekonomiska sanktioner hade utarbetats i London i internt samförstånd med de allierade. De ekonomiska sanktionerna äro de viktigaste och intressantaste. De militära åtgärderna afse endast att stödjade de ekonomiska. Bland dessa torde den nya tullgränsen vid Rhein vara den viktigaste^{x)} De allierades högsta kommission i Rheinländerna har redan vidtagit åtgärder för att utkräfvat tull på allt som öfver Tysklands gräns mot väste införes i landet.

Från Washington meddelas att Amerika ämnar suspendera de provisoriska förbindelserna med Tyskland tills detta land visar sin goda vilja att uppfylla sina förpliktelser. Denna Amerikas hållning tillmätes stor moralisk betydelse

(Den visar att äfven Amerika fått klart för sig att tyskarna söka att slingra sig ifrån sina förpliktelser. Mr. Harding stiger betydligt i min aktning)

x) se sidan 96

x) Flyktingarna från Petrograd berätta att om lifvet i staden kan sägas: I Schipkasset är allt lugnt (se Veresjagins tafla med likhögar). Arbetarna i alla fabriker hålla möten der kronstadtfrågan diskuteras. Alla arbetarna stå på Kronstadts sida och försöka på allt sätt komma i kontakt med fästningen. För att hindra detta ha kommunisterna mobiliserat alla krafter. I synnerhet bland matroserna företagas talrika häktningar stämningen är ytterst orolig. Kommunisterna och deras ledare äro mycket nervösa. Staden har omringats af bolsjeviktruppen.

En del truppafdelningar i Moskva, Peterhof och Oranienbaum ha samtidigt med garnisoner i Krasnaja Gorka anslutit sig till resningen. Garnisonen i Pskov har vägrat att gå mot Kronstadt.

Från de centrala guvernementen, som drabbats af missväxt inlöpa underrättelsen om alltjämnt nya upprorsflammar. I Moskva upprätthålles lugnet med järnhand.

Förre ministern i Kerenskis kabinett
x) Rom gali – skulle stå sid 51

The memorial by Mr Dick nr 29a

har uttalat sig för Daily express korrespondent i Warschau. Enligt hans mening är sovjetregimen visserligen forlorad, men den nuvarande upprorsrörelsen öfverilad. Till våren räknade han med stora bondeoroligheter, som torde komma att medföra sovjetregeringens störtande och återupprättandet af monarkien under en bondetsar ("Konungadomet bör icke vara den sammanhållande slutstenen i samhällshvälfnet, utan den prydliga vimpeln på dess topp" har något ljushufvud sagt (se England, Norge)

I parlamentet förklarade den 10 Mars arbetarpartiets ledare Clynes att alla vore ense om att Tyskland måste betala, men uttalade sin förkastelsedom öfver de militära kraftåtgärderna, samt frågade hur stor del af det fattade beslutet fransmännen hade och hur stor eller liten del engelsmännen haft i samma beslut ---

Lloyd George replikerade att det vore hvarken en fransk eller en allierad britisk fråga utan en allierad. Han ansåg att den enda effekten af Clynes tal skulle bli att tyskarnas motstånd blefve ännu mera hårdnackadt.

Vi komma aldrig att nå fram till en uppgörelse med Tyskland om det får den uppfattningen att vi under inga omsständigheter skola tvinga oss till betalning af skulden. Om Tyskland tror att Clynes verkligen representerar opinionen inom det britiska folket och att briterna, fastän de anse att kraften äro rättmätiga, aldrig skola indrifva dem, hvilken regering i Tyskland kommer då någonsin att föreslå någonting?

Arbetsledaren Thomas förklarade att arbetarpartiet förenade sig med regeringen i att framhålla att Tyskland bär ansvaret och att det måste betala. Partiet ville icke på något sätt försvåra regeringens ömtåliga uppgift, men kunde icke ta något ansvar for den politik som nu bedrafves. Talaren upprepade att Tyskland kunde ha fått ytterligare en vecka att öfverväga frågan och framhöll att parlamentet icke rådfrågats

Lloyd Georges svarade härtill: Det är till ingen nytta att Tyskland kommer hit med ett anbud af samma slag som det senast framställda. Detta skulle endast ytterligare irritera.

The memorial by Mr Dick nr 29a

Tyskland måste göra ett anbud som kan betraktas som tillfredsställande. Det tillkommer Tyskland att framställa detta anbud. Det är ingen nytta med att förhandlingarna på känn utan att man vet hvad Tyskland tänker föreslå

Finansministern Chamberlain förklarade att arbetarledarnas anföranden visade att det i hufvudsak råder enighet emellan arbetarpartiet och regeringen om Versaillesfördragets upprätthållande, den intima vänskapen mellan de allierade och skadeståndets indrivande. Under huset hade rådfrågats angående straff-åtgärderna, hvilka meddelats i förväg d. 3de Mars och mot hvilka intet parti inlagt gensaga Den faktiska enighet som i verkligheten existerade mellan alla partier i Storbritannien borde icke bortskymmas af obetydliga differenser i smasaker (allmänt bifall)

Från London telegraferas den 10de Mars:

Engelska arbetarpartiet har idag tagit ställning till Londonkonferensen. Man kom till det resultatet att engelska regeringen i allt för hög grad stod under den franska

regeringens inflytande. Det finns emellertid ingen sannolikhet för att det engelska arbetarpartiet skall delta i en internationell socialdemokratisk arbetarprotest. Partiets ledare anse att den nuvarande tidpunkten ej är lämplig härtill och frukta för att en sådan protest endast skulle stärka de tyska junkrarnas ställning.

Vid sin återkomst från London förklarade Briand för de väntande pressmännen att han var öfvertygad om att tyskarna, då de kommo till London, trodde att samförstånd aldrig skulle kunna uppnå mellan England och frankrike i fråga om sanktionerna. Denna tyskarnas öfvertygelse förklarar hela deras uppträdande under konferensen. De ha emellertid fullständigt bedragit sig. De skrupler som eventuellt finnes i England ha skingrats utan svårighet och beslutet om sanktionerna fattades under den mest kordiala och förtroliga stämning. Nu vajar Britanniens flagga vid sidan af den franska i de nyockuperade områdena, hvilket är ett förhållande af den

The memorial by Mr Dick nr 29a

största betydelse, som förenar de bägge länderna i framtiden.

Våra armeér skola icke draga sig tillbaka förän vi fått full godtgörelse i de tre punkterna: Skadeståndet, afväpningen och bestraffningen af krigsförbrytarna (den sista punkten af mindre vikt, så länge den förnämsta förbrytaren, du Kajser, går fri – som sig bör, på det att han, under ett, låtom oss hoppas, långt lif må få tömma förödmjukelsens kalk i botten såsom ”världshistoriens mest lysande fjasko”) ---

--- Denna politik af den största intimitet med England är den enda användbara, och jag skall försvara den så länge jag lefver

Franska socialdemokratiska partiet har utsändt en vädjan till arbetarna i hela världen i hvilken vädjan det heter, att ansvaret för krigsförklaringen faller på Tyskland. Vidare uppräknas och framhållas alla kränkningar af krigslagarna och de systematiska ödeläggelser^{x)} som begåtts af Tyskland. Äfven betonas, att det är omöjligt för den brottsliga tyska kapitalismen att slingra sig undan skäligen x) i konkurrensyfte

skadestånd och arbetarna i Tyskland uppmanas att bringa kapitalismens manövrer på skam (just det, kläm efter storkapitalet genom nedsättning af räntan på krigsskulden (så godt som hela statsskulden^{x)}) och starkt progressiv skatt på de stora förmögenheterna

Underhuset företog den 14de Mars andra behandlingen af lagförslaget om tyska skadeståndet. Chamberlain betonade i sitt försvar af lagom husets enhällighet i fråga om grundprincipen, nämligen att Tyskland borde förmås att betala så mycket som möjligt. Storbritannien och dess allierade hade visat det största tålamod och öfverseende, men Tyskland hade upprepade gånger underlåtit att fullgöra de förpliktelser som, enligt Versailles fördraget, tillkomme det. Chamberlain citerade doktor Simons uttalande om ansvarigheten för kriget. Dessa ord innebure att, om Tyskland någonsin blefve starkt nog för att kunna sätta sig upp mot fördraget, så skulle detta icke vara något

x) En sådan åtgärd skulle ej i högre grad skada de små kapitalisterna – se föregående memos.

The memorial by Mr Dick nr 29a

annat än en papperslapp för Tyskland. Sålänge tyska folket intog denna hållning vore en öfverenskommelse omöjlig.

Under eden fortsatta diskussionen om skadeståndet framfördes en hel del kritik rörande lagförslagets eventuella verkan för handeln och Asquith uttryckte tvifvel om dess praktiska genomförbarhet, men slutligen antogs förslaget enhälligt i andra läsningen

Bayerns ministerpresident von Rahr har den 15 Mars i landtdagen i München hållit ett stort tal hvori han ånyo på det mest bestämda sätt vägrade att gå med på afväpningen af de bayerska borgarvärnen. Von Rahr framkom dessutom med uppseendeväckande meddelanden om bayerska kungapartiets verksamhet. Det hade, framhöll han, gjorts försök att störta regeringen och framkalla kaos i Bayern. Meningen hade varit att derefter företaga folkomröstning om kungadömet's återinförande^{x)}. De oafhägiga socialdemokratiska tidningarna i München ha från särskildt väl underrättadt håll erfarit att Ententen har för afsikt att besätta Bayern för den händelse borgarväret
x) se + nästa sida

icke afväpnas (Detta tycks bekräftas genom franska telegram). Franska och tjechoslovakiska trupper skola företaga denna ockupation. Fransmännen ämna rycka fram öfver Frankfurt am Main och tjechoslovakerna öfver Eger in i Ober-Franken. Besättningsplanerna äro fullt utarbetade
+ Den 14de Mars ägde i München möten för Oberschlesien rum, hvilka slutade med att Prins Ruprecht anlände i stor uniform tillsammans med överste Epp hvilken förra året utmärkte sig genom att rycka mot arbetarna i Ruhrdistriktet

I ett tal i franska kammaren den 16 Mars yttrade Brand om Londonmötet bl.a.
_ _ _ Vi måste bibringa Tyskland det intrycket forbli eniga och skola släppa sanktionerna lösa så snart den tyska pliktförgätenheten sticker upp hufvudet. Då skola vi finna att Tyskland hos sig upptäcker förvånansvärdt stora resurser _ _ _ Tyskland söker i tiggarskepnad utverka eftergifter genom att spekulera i de allierades oenighet och endast vika steg för steg (fortsättning memo 29.b sid 51)
x) att de allierade forbli _ _

The memorial by Mr Dick nr 29a

+ (den ryska röran, fortsättning från sidan 80)
Kvällstrafik ar inställd. Teatrarna och nöjesetablissemanten är stängda (dåligt tecken) masshäktningar företagas

Från Häslingfors telegraferas den 8de febr. Att Petrograd till stora delar eröfrats af de upproriska. Gatustrider ha rasat hvarvid kulsprutor kommit till användning. Öfvervikten i den i dag återuppflammande artillerikampen ligger på de revolterandes sida, sedan Krasnoja Gorka definitivt anslutit sig till Kronstadt och systerbäck nedtystats.

Kerenski väntas i dagarna till Reval (jag har en viss klockarkärlek för Kerenski – få se om han nu morsknat till)

Om det ryska eländet skrives:

”Det hela är den värsta villervalla som kan tänkas. För oss västerlänningar torde det ligga utom möjlighetens gräns att föreställa oss denna oreda. Ryssland har kastats tillbaka i ett tillstånd liknande det i hvilket det befann sig innan Peter den store började sitt nydaningsverk. Då som nu ansåg sig ryska folket för mer än något annat. Från sina högar af

smuts, okunnighet och oduglighet såg det ned på det öfriga Europa. Allt som skulle uträttas måste emellertid anförtros åt de föraktade främlingarna. Nu anse sig de styrande, som åstadkommit en obeskriflig villervalla i sitt eget land, kallade att sprida sin styrelsekonsts evangelium till de europeiska kulturfolken

---Att den ryska rådstyrelsen är dömd att gå under, finnes det icke minsta tvivfel om. Hur det kommer att förlöpa är ovissare

De strider som nu rasa där borta ha ett säkert resultat: att odeläggelsen växer. Om de kunna uträtta något derutöfver är ovisst^{x)}— Ovisst är allt hvad som skall ske, därest den nuvarande regimen störtas och sjunka i det träsk hvartill den håller på att förvandla det ryska samhället

(Undras om bibelforskaren på Dorn någon gång i ensamheten ägnar en tanke åt allt det.

Namnlösa elände han och hans junta ställt till – Lenin uppbar som bekant 50 millioner mark som subsidier från Tyskland)

xx) Ryssland har varit försökskanin

x) Jo de ha gifvit marxismen dråpslaget, och

det är vackert så^{xx)}

The memorial by Mr Dick nr 29a

Fran Hälsingfors telegraferas den 8de Februari:
Flyktingar som anlant till gränsen omtala att järnvägsförbindelserna till norr och söder äro afskurna. Detta kan antas bero på att Kronstadt beskjutit befästningsverken rundtom Petrograd för att sålunda isolera staden. Från finländska ~~sida~~ kusten iakttog man vid 8 tiden på morgonen då sikten blef klar, stora rökmängder ofver Petrograd.

Chicago Tribunes Parisupplaga meddelar d. 9 Mars att det är Kerenski som står bakom hela upprorsrörelsen mot bolsjevikerna. Revolten planerades i Paris på det möte som för detta dumamedlemmar hollo derstädes i början af januari. Planerna lära ha utarbetats mycket noggrant och Kerenski räknar med att bolsjevikerna skola vara störtade inom 2 månader. Garnisonen i Kronstadt mottog signaler till revolt genom ett trådlöst chiffertelegram

Kerenski betonar alltjämt att han icke representerar de reaktionära principer

Fran Hälsingfors telegraferas den 11te Mars

att man antager Kronstadts våldsamma trumeld idag haft åsyftad verkan. Man har trott sig iakttaga att Krasnaja Gorka gifvit sig och att en landstigningskår från Kronstadt bemannat fortet hvars kanoner derefter vändts mot Petrograd

Det formodas att revolutionsledningen redan inledt en kringgående rörelse mot Petrograd med Krasnaja Gorka som bas I morgon, på revolutionens fyraårs dag väntas af görande händelser

Enligt telegram af den 14de Mars till ryska emigrantkretsar i Stockholm har general Budjennys kavallerikår, omfattande 12 0000 man, som fått order af bolsjevikerna att marschera från södra Ryssland mot Moskva för att eventuellt användas mot Kronstadt, vid Orel öfvergått på de revolutionäras sida och beträdt vid stadens eröfring. Orel befinner sig nu enligt underrättelser ur säkraste källa i de revolutionäras våld (hoppoms att det ar samt – skada blott att ”de säkraste ryska källorna” i de flesta fall vara sig betänkligt grumliga – sålunda förkunnas från bolsjevikiskt håll

The memorial by Mr Dick nr 29a

att de upproriska stå under ledning af storfurst Dmitri Pavlovitj^{x)}, hvilken enligt Almenach de Gotha stupade i en strid vid Archangelsk i september 1918)

Från Riga telegraferas d. 12 Mars att transporten af de trupper från Sydryssland som skola användas mot Kronstadt har omöjliggjorts enär järnvägstjänstemännen vägrat ombesörja transporterna

Det forefaller säkert att Serbien fullständigt brutit med sovjetmakten, hvilket ju också erkänts från Moskva genom Rostobyran. I de sydligare delarna af Ryssland säges en resning redan ha begynt i Odessa och Wolhynien. I Donetbassängen och Dongebitet ha arbetarna gripit till vapen mot de röda och i Ukraina förbereda bönderna ett nytt allmänt uppror Vid Batum och Gori påstås Bolsjevikerna vara inbegripna i strid med de där stående franska trupperna

Från Petrograd förmäles det att de sista livsmedelsförråden ha utdelats och att tillförseln af nya helt och hållet upphört, man väntar därför att missnöjet med

x) Bror till min dyrkade Maria

sovjetstyret skall skjuta ny fart och en allmän hungerresning inträffa i början af veckan

Från Hälsingfors telegraferas d. 14 Mars:

”Den revolutionära ledningen i Kronstadt är helt i händerna på arbetarna. Koslovski intager icke någon ledande ställning, utan fungerar närmast som militär rådgifvare. I hela samhällslifvet har märkts en allmän uppryckning. Arbetet sjuder i fabriker och ämbetsverk och den sociala olusten från bolsjevikregimens tid är bortblåst ---

En stor mängd arbetare och soldater från Moskva ha förenat sig med Antonov, som opererar i Kursk (m.fl.) guvernementen, af delningar af Antonovs kavalleri ha framryckt till närheten af Moskva

Från Bukarest bekräftas att allmänt uppror råder i Ukraina. Sovjet har dragit trupperna från rumänska gränsen inåt landet. Läget i Odessa är kritiskt. Arbetarna ha rest sig och fått på sin sida hela rödgardistgarnisonen utom två regementen som isolerats inom hamnområdet (gulåte dessa nyheter vara lika sanna som goda)

The memorial by Mr Dick nr 29a

Från Hälsingfors telegraferas den 15 Mars 1921

Natten till den 13de företogo Trotskijs trupper, uppgående till 8 000 man, ett tredje angrepp mot Kronstadt från Oranienbaum. Bolsjevikerna blefvo tillbakaslagna efter blott femton minuter strid. Det bekräftar sig att vid det andra infanterianfallet förra veckan, bolsjevikernas sjätte regimente gaf sig, fängslade sina kommissarier och förde dessa till Kronstadt.

Flygare kretsa ständigt öfver Kronstadt och nedkasta bomber, hvilka dock ej åstadkommit nämnvärda skador. Några kvinnor och barn har dödats och sårats. Med en ledning häraf har revolutionskommittén utfärdat ett upprop till alla världens arbetare, hvori protesterar mot denna krigföringsmetod. "Blodhundarna" Lenin och Trotskij, säges i uppropet, nöja sig icke med att lögnaktigt framställa oss som handtlangare åt hvita generaler, de mörda nu våra hustrur och barn och begå grymheter som påminna om de mörkaste sidorna i världskrigets historia De vandra i x) det ska stafvas med i!

Kejsar Wilhelms fotspår (Detta är då den upp och nedvända världen! Guds ställförträdare på jorden framhållen som varnande exempel!

Från Moskva meddelas att artilleriofficerarna i Moskva neka till att låta kommentera sig till Petrograd. Öfver hufvud vägra trupperna att delta i operationerna mot Kronstadt

Trotskij har vid Oranienbaum samlat 40 000 man, till största delen kineser och baschkirer. Dessa trupper göra anfall i 6 000 och 8 000 mannagrupper. Alla anfall ha emellertid med lätthet tillbakaslagets. Af de anfallande ha 3 000 öfvergått till Kronstadt^{x)} och 1 000 ha tillfångatagits. Trotskis förluster torde sålunda redan uppgå till 8 000 man.

Sinoviev har satt ett pris på 5 millioner rubel på general Roslovskis hufvud

Bolsjevikerna ha föröfvat fruktansvärda massakrer i fängelserna i Moskva på som gisslan anhållna anförvandter och vänner till deltagarna i upprorsrörelsen. I

Butyckifängelset ha hundratals fångar

x) Därpå ett antal elever vid officerskurserna

The memorial by Mr Dick nr 29a

nedmejats med maskingevär på den rasande öfverbödeln
Djersjinskis befallning. Bland de mördade äro en mängd
socialrevolutionärer

Desertörer från Trotskij's armé omtala att han icke kan
förmå en enda truppafdelning i Petrograd att gå till anfall
mot de revolterande. Hittills har Trotskij uteslutande
betjänat sig af mindervärdiga trupper, hvilka formerats af
slödder och kommunister (kineser och Baschkirer för att
inte tala om finnar)

Samtidigt med alla dessa jobsposter får man genom
Rosta veta att Kronstadtsituationen dagligen förändras till
bolsjevikernas fördel. Den långsamma aktionen är i
öfverensstämmelse med en noga utarbetad plan att bevara
forten och undgå öfverflödig blodsutgjutelser^{x)} --- "Om den
uppgiften förestod oss att tillika med myteristerna utplåna
själfa fästningen från jordens yta, så skulle vi snart
tillintetgöra den. Men saken är den att vi icke vilja kasta ut
barnet med badvattnet. Vårt gemensamma intresse är
x) Ädla människovänner, se + nästa sida

är republikens säkerhet. Det närvarande ögonblicket
dikterar för oss nödvändigheter att bevara denna fästning,
som skyddar inloppet till Petrograd och därmed äfven
ingången till Ryssland

+ I vasili Ostrov arkebuseras arbetare massvis

I Petrograd är det förbjudet att samlas på gatorna mer än
fem personer. Såfort flera samlas öppnas eld.

Från Riga telegraferas d. 16de Mars

"Stämningen i Sovjetkretsar är ytterligt nervös.

Ekonomtjskaja Sjisn påstår, att bränsle och lifsmedelskrisen
alltjämt antar större dimensioner. Snart komma alla fabriker
i Petrograd att nedläggas. Elektrisk ström kan erhållas
endast två timmar om dygnet. Tillståndet i Moskva
förvärras också dag för dag. Krisen antar oerhörda
dimensioner och torde antagligen att ha nått sin höjdpunkt i
juni. Den enda räddningen är en höjning af arbetarnas
produktivitet

Näst i 1^{sta} Mosebok har jag icke sett en sådan massa
lögner hopade på några få sidor som i detta memohäftets
ryska afsnitt

The memorial by Mr Dick nr 29a

(Poincarfe´s tal:)

--- (en lång och långtrådig resumé af marockstrasslet hvarunder tyskarna, enligt Bernhardis recept^{x)}, konsekvent genom oupphörliga intriger sökte mucka gräl, oakadt Frankrike genom ett osvikligt tålmod, besinning och öfverseende gaf de eklatantaste bevis på sin fredsvilja) ---

--- Den 1^{sta}juli 1911 infann sig baron v. Schön, Tysklands ambassadör vid Quai d'Orsay med den allvarligaste uppsyn som han endast antog i undantagsfall och öfverlämnade till utrikesminister de Selves en not. Den meddelade bland annat att en del tyska firmor, som hade affärer på södra Marocko, oroade af det allt annat än lugna tillståndet i dessa trakter, anhållit om hjälp och skydd hos tyska regeringen, som på grund häraf utsändt ett krigsskepp till Agadir, dels för att i händelse af behof bistå de tyska undersåtarna derstädes, dels för att i öfrigt tillvarata

x) "låt fransmännen tillsvidare behålla och upparbeta Marocko, så blir det så mycket värdefullare för oss att lägga vantarna på" – Bernhardi (?)

Tysklands intressen i dessa trakter. Så fort lugnet vore återställt i Marocko skulle detta skepp lämna Agadirs hamn. Förevändningarna i denna not voro lika falska som uppgifterna om de oförrätter hvilka som uppgifterna om de oförrätter hvilka de tre år senare skulle angifvas i krigsförklaringen. Det fanns i Agadir intet som hotade de tyska handelshusen, det fanns icke ens några tyska handelshus. Agadir var på den tiden en sluten hamn där en europeisk handelsfirma icke kunde existera. Tysklands skäl voro sålunda icke de åberopade. Det fanns andra som, ehuru dåliga, voro af synnerligt gammalt datum. Friherre V. Schön antydde dem också för de Selves. Algecirastraktaten hade totalt förlorat sin verkan. Tyskland ville förhandla (mucka gräl) med oss om Marocko och om Africa i allmänhet och inledde på till vanliga sätt konversationen med att slå näfven i bordet. Det lade en af sina kanonbåtar, Panther för ankar utanför Agadir

Det var samma älskliga tillvägagångssätt som man redan sex år förut begagnat

The memorial by Mr Dick nr 29a

för att första gången komma till tals med oss rörande Marocko. Den 31 Mars visade sig den kejsarliga jakten Hohenzollern plötsligt utanför Tanger. Wilhelm II som med en svit af 50 personer kommit i land, den han på sultanens vägnar mottogs af scheriffen Malek, svarade i beskyddande ton på Scheriffens välkomstönksningar och att hans besök gällde sultanen i hans egenskap af oafhändig monark. Under hans öfverhöghet hoppades kejsaren att Marocko skulle förbli öppet för en fredlig konkurrens mellan alla nationer -- Afsikten med kejsarens besök i Tanger var att tillkännage hans beslut att med all makt bevaka tysklands intressen i Marocko. När Wilhelm II kom till Tanger uteslutande för att uttala dessa ord, hade en fransk kommission redan två hela månader befunnit sig i Fez för att söka förmå sultan Abdul Aziz^{x)} till några nödvändiga reformer icke endast till skydd för våra intressen i Marocko utan äfven för att trygga

x) som naturligtvis styrktes i sitt motstånd mot dessa genom kejsarens uppträdande – i pyamas och örnhjelm? eller grön turban?

vår koloni i Algier. Wilhelm, som väl visste detta, slutade sitt tal med en anmodan att sultanen måtte genomföra sina tillämnade reformer^{x)} med stor försiktighet – för att icke sära befolkningens religiösa känslor och därigenom störa lugnet Hvad de muselmanska folkens religiosa känslor beträffade, så hade Wilhelm II några år forut, under starkt trumpetande^{xx)} låtsats betyga dem sin vördnad, då han reste till Damaskus för att vid Saladins graf erbjuda sig som Islams beskyddare och försvarare i Asien och Africa, men denna sista gång i Tanger tog han direkt ställning mot Frankrike Hans landstigning i Tanger, hans tal, hans erbjudande om hjälp till sultanen i Fez, allt detta var i ett dylikt ögonblick yttringar af en mot oss fiendtlig stämning (Sarayevs mordet) På hösten 1913 sammanträffade konungen af Belgien i Potsdam med såväl tyska kejsaren som generalstabschefen, general von Moltke. Han blef

xx) bl.a. Åsneridten och den gröna turbanen?

x) de af fransmännen fordrade?

The memorial by Mr Dick nr 29a

så häpen öfver det språk som fördes af dessa båda att han lät sända Jules Cambon ett konfidentiellt meddelande om hvad som passerat. Konungen delade så ännu den allmänna meningen att Wilhelm II fortfarande gjorde sitt inflytande gällande till förmån för fredens bevarande. Men han hade funnit kejsaren helt och hållet för militär partiets idéer, i det ha, tvärt emot sanna förhållandet beklagar sig öfver stämningar i Frankrike och förutsade ett oundvikligt och nära förestående krig. --- Kejsaren sade sig på samma gång vara förvissad om seger. Den 6te Nov hade Lonung Albert ett nytt samtal med general von Moltke, hvarvid denne visavis Frankrike uttryckte sig på samma sätt som kejsaren, bekräftade nödvändigheten af ett förestående krig och ännu lifligare uttalade sig om en säker framgång --- Hvad var då ändamålet med dessa förtroenden? Det är icke svårt att se. De utgjorde en inbjudan att vid den fara som hotade västra Europa kasta sig i armarna på den starkaste, dessa armar, beredda att öppna sig för att omsluta Belgien – och

för att sedan kväfva det ---

--- När Österrike till sist beslöt sig för att sända, Serbien sitt kända ultimatum, försökte man icke häfda att serbiska regeringen och dess armé verkligen voro delaktiga i brottet. Man gjorde i stället gällande att den komplott som resulterade i Gravillo Princip och cabrionovics brott hade anstiftats i Belgrad, att dessa bomber utgjordes af handgranater ur ett af serbiska armeéns förråd och att Ciganovic (bosatt i Belgrad) för att säkerställa attentataets framgång hade undervisat Princip och Cabrionovic i mordvapnens handtering. Hvad hade då detta fakta bevisat om de verkligen varit fastslagna i behörig ordning? Jo att en eller två serber i Belgrad hade deltagit i attentatet, hvilket förhållande gaf skäl för krafvet på brottslingarnas stränga bestraffning. Men Österrikiska regeringen hade ett annat mål. När det förberedde sin not till makterna sökte den anlägga sak mot hela det serbiska kungariket, som anklagades för att i press och skolor ha tillåtit en mot kejsardömet fientlig propaganda och för att ha tolererat en

The memorial by Mr Dick nr 29a

del sammanslutningar som underblåste agitationen mot monarkien och ständigt inlade protester mot annexionen af Bosninen och Herzegovina, en pikant (rent af ovärderlig) detalj visar hur uppkonstruerade och förhastade dessa Osterreiches anklagaelser voro. Dagen före krigsförklaringen öfverlämnade grefve Széchényi en promemoria till t.f. utrikesministern Bienvenu Martin. Den franska texten anger att Tancosik och Ciganovics, för att trygga komplottens hemlighållande, genom Zian Kali gifvit de båda gerningsmännen i uppdrag "att döda sig efter attentatet". Hvem var då Zian Kali, denna nya brottsling, som hade att erinra de sammansvurna om deras heliga ed att döda sig för att medföra sin hemlighet i grafven. Om man går tillbaka till det tyska originalet kan man konstatera att det var frågan om Cyankalium och att den ursprungliga meningen helt enkelt var denna; "Attentatets anstiftare ha tillställt dess verkställare Cyankalium med order om att de skulle förgifta sig så snart mordet var begånget. Den alltför stora brådskan som gjort

sig gällande vid öfversättningen präglade tyvärr hela dossierns sammansättning. Men god eller dålig hade man dock funnit den förevändning man sökte

I den promemoria som uppsattes efter attentatet och af Frans Josef tillsändes Wilhelm II hade efter ärkehertigens råd tillagts ett postkriptum som slutar med följande ord. "Vi måste med stark hand sönderslita det nät hvaraf man ville försöka att bilda en snara för att därmed kväfva monarkien." Det var således det lilla Serbien som ville kväfva Österrike – Ungern. Man måste alltså skyndsamt sätta sin fot på Serbiens nacke. Den som hade mera brådtom än någon annan var kejsaren af Tyskland. Den 30de juni skickade Tysklands ambassadör i Wien Tschirschky en rapport till Berlin i hvilken han bland annat säger: "I går hörde jag allvarligt folk uttrycka sin önskan om att få göra upp sluträkningen med serberna. Jag begagnar hvarje tillfälle att lugnt, men bestämdt frånråda alla förhastade åtgärder. "Wilhelm kommenterar denna rapport på följande sätt: (det följande bör läsas noggrant och med eftertanke)

The memorial by Mr Dick nr 29a

”Hvem har gifvit honom lof till det? (det vill säga, hvem har gifvit Tschirschky lof att spela rollen af medlare?) Det är mycket dumt. Saken angår honom (Tysklands ambassadör) inte alls. Det är uteslutande Österrikes angelägenhet att bestämman hvad som från dess sida bör göras. Om det sedan går illa (d.v.s. att freden bevaras) kommer man att säga: det var Tyskland som icke ville! Tschirschky får sluta upp med sina dumheter. Hvad serberna beträffar måste det göras slag i saken, ju förr dess hållre – nu eller aldrig. Ordern var gifven: Man skulle icke söka hejda Österrike, utan tvärtom uppmuntra landet till en plötslig aktion mot Serbien. Österrike behöfde emellertid icke pådrivas för att gå till anfall ----

-- ”Den undersökning om attentatets ursprung, hvilken man på för dess – värdighet olidliga vilkor ämnar affordra regeringen i Belgrad, kan i händelse af ett afslag ge skäl för det klagomål som skulle tillåta Österrike att skrida till anfall” (Franska ambassadören Dumaine) ---

--- ”Man fattade i Potsdam (omedelbart före kejsarens Norgestrip) icke några omedelbara beslut då det ju på

förhand var bestämdt att man på grund af alliansens förpliktelser icke kunde neka Österrike sitt stöd beträffande de verkliga garantier landet måste affordra Serbien ”Hvita boken erkänner dessutom uttryckligen” att man i Berlin likaledes räknade med möjligheten af Rysslands inblandning och dess följder”, men säger den, ”man tänkte sig under inga förhållanden ett allmänt krig. Någon afsikt att framkalla en europeisk konflikt kan det icke vara tal om”. Med andra ord: Man går in i ett rum fullt med brännbara ämnen, tar en brinnande tändsticka, kastar den i en hög af blånor och säger: ”Jag vill inte bränna mer än den här lilla högen. Om det sedan utbryter en eldsvåda, är det inte mitt fel.

Man visste likväl att krossandet af Serbien icke endast vore ett våld mot folkrätten

Ett dylikt företag kunde icke lämna den ryska opinionen likgiltig och man skulle sålunda ännu en gång rifva upp hela Balkanfrågan. Beviset för att man i detta afseende icke gjorde sig några som helst illusioner återfinnes i Österrikes röda bok af år 1919 (fortsättning X sid 37

The memorial by Mr Dick nr 29a

¹⁾ En inblick i lefnadsförhållandena i Petrograd får man genom att höra att medan en arbetares månadsaflöning är 7 000 rubel kostar 1 kilo brod 4 000 rubel och 1 kilo smör 40 000 rubel – (för att kunna köpa 1 kilo bröd måste man således knoga mer än 2 veckor, och nära sex månader för att få ihop till en kilo smör.) Under sådana minst sagt brydsamma förhållanden är det överraskande att höra att regeringen fått underrättelse om en bolsjevikisk offensiv, hvilken förberedes med feberaktig våldsamhet. Den Ukrainska kommissarien Rakovski har redan bildat en sovjetregering för Rumänien som skall taga ledningen så snart landet intagits – samtidigt meddelar ett radiotelegram från Tiflis att armeniska Sovjetregeringen i Erian störtats och det nationalistiska partiet eröfrat makten.

I Moskva trädde 4 000 arbetare i streik den 25 Februari, i det de kräufde större brödransoner, frigifvande af handeln, erkännande af borgerliga rättigheter och inkallande af konstituanten. Rörelsen fick till en början ett lugnt förlopp, men sedan samlades arbetarna

framför kasernerna där de började agitera bland den röda armeéns soldater. Då order gafs att skingra arbetarskarorna, nekade soldaterna att lyda.

Tillkallade pålitliga kommunistiska afdelningar gåfva eld på massan hvarvid flera arbetare dödades och många sårades. Morgonen derefter sköts det skarpt på Moskvas gator. De röda soldaterna gå i stort antal till arbetarna. Regeringen har mobiliserat alla kommunistiska truppafdelningar i staden och alla sovjets byggnader bevakas af militär.

Då en skara arbetarhustrur vid järnverken i krompach i Slovakien den 21 februari infunno sig utanför administrationsbyggnaden och begärde bättre mjöl tillkallade direktionen genarmeriet som gaf eld på den hopträngda mängden hvarvid en kvinna och en arbetare omedelbart dödades och 16 andra, till största delen kvinnor, svårt sårades. Så snart underrättelsen om detta spridts inställedde arbetarna sitt arbete och begåfvo sig till direktionsbyggnaden och slogo ihjal en af tjänstemännen och en ingenjör

The memorial by Mr Dick nr 29a

En del matrosar och arbetare ha rest sig i Petrograd mot rådsregeringen. Häftiga strider utkämpas på gatorna.

Här antages att det icke är fråga om någon rörelse åt höger, utan tvärtom oroliga element, som icke vilja underkasta sig någon ordning och som begagna de ekonomiska svårigheterna för att upphetsa folket

Ukrainska diplomatiska missionen meddelar att äfven den längst till vänster stående fraktionen af socialrevolutionära partiet i Ukraina, som under de senaste åren understödt sovjetregeringen, nu på grund af bolsjevikernas alltmera prononcerade imperialism och absolution, trädt i skarpaste opposition mot sovjetregeringen

Bondernas och arbetarnas förbittring mot den röda byråkratien har på senaste tiden ytterligare ökat. De ukrainska arbetarnas, särskildt järnvägs – och spårvägs tjänstemännens motstånd mot kommunisterna tilltar alltjämnt. Ett djupt misstroende mot möjligheter af den sociala revolutionens genomförande griper

massorna. Arbetarnas missnöje smittar äfven armén. Bolsjevikerna anse de ukrainska lärarna vara upphofsmännen till missnöjet bland arbetarna, och lärarna förföljas därför med största hänsynslöshet officiellt publicerade listor på afrättade upptaga allt flera namn på arbetare, förutom lärare och bönder.

Under senaste tiden ha bolsjevikerna förflyttat större delen af den röda armén från garnisonerna i storrysland till Ukraina --- Många af rödgardisterna då på vägen af hunger och utmattning. De ukrainska byarna öfverfallas och utplundras och i händelse af motstånd sättas de i brand.

Tidningen Venkoo skrifver d. 25 febr. att Bernstein orubbligt fasthåller vid sitt påstående att de tyska utbetalningarna till Lenin öfverstiga 50 millioner mark. Han förklarade sig äga bevis for sanningen af sitt påstående samt att han, för att skydda socialdemokraternas reputation, vore beslutet att ovilkorligen draga fram saken.

The memorial by Mr Dick nr 29a

Därigenom skulle visserligen en rad tyska personligheter bli komprometterade, men Lenins prestige skulle samtidigt få en dödsstöt.

Kalinin och Sinovjev ha i ett upprop (d. 28 Febr.) uttalat skarpa varningar med hot om att vedergällningens svärd skall falla tungt öfver alla upprorsmän. Derjämte göres i uppropet det uppseendeväckande meddelandet att socialrevolutionärerna höjt upprorsfanan i Sibirien i syfte att hindra all lifsmedelstillforsel till Sovjets centra (så'na fän^{x)} detta måste ju i hög grad uppmuntra hemmarevolutionärerna)

Sovjetmatrosar, som tillkallats från Kronstadt lyckades lugna de upphetsade arbetarna med den upplysningen att tiden för uppror ännu icke var inne (betecknande för ställningen att regeringstroga trupper be upprorsmännen vänta ett spadtag med revolutionen)

Under rubrik "Det öfverbykratiserade bolsjevikriket" återges en af Jurij Larin, framstaende ledare af Sovjetrepublikens ekonomiska politik, gjord inlägga, hvaraf framgår att på två personer som ha administrativt arbete

x) som tala om detta

komma fem personer som ha till uppgift att kontrollera dessa två samt att inom de stora tekniska institutionerna. Högsta hushållningsrådet och kommunikationsrådet komma, inom den första 1 kontrollant på 2 tekniker, inom det senare deremot 4.

"Hur i all världens namn, utropar Larin, skall man kunna leda industrien med ett sådant system der den administrativa och tekniska apparaten är undanskjuten till andra planet, medan på det första framknuffats kontrollapparaten --- med ett sådant system förvandlas kontrollen till ett på laglig grund organiseradt förskingrande af befolkningens arbetskrafter, ett skapande af lättingar ---

Från Hälsingfors meddelas d. 2 Mars att upprorsrörelsen i Petrograd undertryckts – Sovjet kan dock icke langre hemlighålla att upprorsrörelsen har en mängd härdar öfverallt i riket. Kalinin har nödgats medge att bonderesning utbrutit i flera guvernement

Ett sorglustigt intryck gör att Lenin midt under krisen är sysselsatt med att i Pravda med synnerlig ifver utveckla

The memorial by Mr Dick nr 29a

sitt program för Rysslands ekonomiska återuppbyggande, hvarvid han rekommenderar sin favoritplan ”hela Rysslands elektrifiering”

”Som ett folk mord” beteckna Branting i en artikel SovjetRysslands öfverfall på Georgiens folk -- (resumé af SovjetRysslands infamier--
-- Hvarje ord är här en skamlös lögn värdig Sinovjevs bekanta förhållande till sanningen. Armenien och Aserbedschan äro absolut icke i stånd till något öfverfall på Georgien om de så ville – men de vilja det icke håller. Från Moskva kom befallningen till öfverfallet, ryska sovjettrupper som hålla Armenien och Aserbedschan besatta användas till detta lönnmordsförsök mot det lilla fredliga georgiska folket. Men Moskvaregeringen vågar icke erkänna sitt ansvar ty Georgien styres af socialister, hvilkas namn äro sidan gammalt välbekanta för och högt aktade af hvarenda rysk arbetare som kan läsa

(d.4 Mars) Öfver Reval ingå nya alarmmeddelanden enligt hvilka Kronstadts matroser gjort formligt uppror.

Befästningsverken och flottan befinna sig i revolutionskommitteens^{x)} händer. Enligt andra uppgifter äfven hela Petrograd. Hvita flaggor skulle svaja öfver Vinterpalatset i Petrograd och Kreml i Moskva. 35 000 man i Moskva ha vägrat gå emot rebellerna. Revolutionära fronttrupper äro på marsch söder ifrån mot Petrograd. Oerhörd jäsning råder i hela Ryssland.

Sovjet har sammandragit företrädesvis finska rödgardister och basjkiriskt kavalleri till Petrograd medan de kinesiska trupperna koncentrerats i Moskva (stöder sig således på utländskt slödder)

I Hälsingfors anser man att oroligheterna i ryssland nu kristalliserat sig till ett målmedvetet uppror, hvilket man från centralen i Kronstadt söker få utbredt öfver hela landet med parollen: Konstituant och medborgerliga friheter Vindarna ha vuxit till en stormby som hotar att öfvergå till orkan

Matroserna i Kronstadt ha pr. radio till alla trupper afsändt uppmaning att delta i revolutionen mot x)Kommitté _ kommittén _ armé _ arméen?
(Jag vill i bagge fallen skriva _ én)

The memorial by Mr Dick nr 29a

Sovjetregeringen

Från Moskva meddelas att upprorsrörelsen af bolsjevikerna bekämpas med terror och att masshåkningar föreslagits. Emellertid växer motståndet bland arbetarna och garnisonen.

Oron i Petrograd tillväxer fortfarande och de tillkommenderade rådstrupperna tveka att inskriva mot oktoberrevolutionens pionärer. Rådsregeringen tycks emellertid sätta sin lit till de af utländska krigsfångar sammansatta truppdelar, hvilka ofta låtit sig kommenderas till olika expeditioner. I våldsamma proklamationer anstränger sig rådsregeringen att ge upprorsrörelsen skenet af en vanlig ententeunderstödd generalskomplott, hvars driffjäder är Rostovski som jämte sin stab nu förklarats fogelfri

Från finska gränsen meddelas att 37 500 man matroser och garnisonstrupper från kronstadt marschera mot Petrograd
Rådsregeringen utkomenderade mot dem ett finskt skarpskytteregemente, basjkirer, kinesiska trupper^{x)} och 3 x) tyckt som om Sovjet inte litade på sina ryssar

batterier artilleri. Finnarna sändes att på isen möta de antågande upprorsmännen. När de röda finnarna samlats på isen öppnade pansarkryssaren Petropavlovsk eld och tillintetgjorde den röda truppen fullständigt (rätt åt dem hvarför skulle de blanda sig i Rysslands inre stridigheter?)

Från Viborg medelas d.7 Mars att man på middagen började bombardera Petrograd från Kronstadt. Af allt att döma användes det gröfsta artilleriet ___ Petrograd är tyst men Krasnaja Gorka (som sagts skulle kunna förinta Kronstadt) har blandat sig i striden; dock är det på grund af dimman svårt att afgöra på hvilken sida fastningen står

Oron bland Sovjettrupperna i västområdet blir alltmera hotfull. Bevakningstrupperna vid gränsen mot Estland ha lämnat sina poster. Inom Sovjetmyndigheterna i Västryska städer råder fullkomlig villervalla. Ett stort antal kommissarier, bland dem 17 högtbetrodda sovjetfunktionärer i Pskov ha flytt in på estniskt område

I Petrograd är lifvet förlamad. All

(fortsättning + sid 51)

The memorial by Mr Dick nr 29a

2) som ett värdigt motstycke till dessa ententefantasier står uppgifter i det tyska motförslaget att den utlämnade handelsflottan var värd 8 milliarder guldmark – detta skulle representera, ytterst liberalt räknadt 8 millioner nettoton under det att den tyska flottans tonnage endast uppgick till 2950 000 tons år 1913 hvilka omkring 2000000 tons (i rund summa) värda, allra högst två milliarder mark, utlämnades^{x)}

Ententen värderar den utlämnade flottan till 700 millioner nmark, hvilket torde vara dess ungefärliga värde vid krigsutbrottet

Det tyska motförslaget i skadeståndsfrågan öfverlamnades på tisdagen (d. 1^{sta} Mars) till Londonkonferensen. Tyskland beräknar det totala skadeståndet till 50 milliarder guldmark hvilken summa det utfäster sig att betala efter afdrag för redan gjorda prestationer (deribland 8 milliarder för den utlämnade handelsflottan? Se strax ovanför på sidan) För utförandet begärdes ett större internationellt lån. De första fem åren betalas annuitet på 1 milliard guldmark, hufvudsakligen

x) U. båtarna sänkte bl.a. 700000 tons engelska båtar, förutom många millioner tons andra

täckt genom varuprestationer, hvarför friaste möjliga handel begärdes

(Detta är helt sonika fräckt – att begära ett stort lån för att med dess hjälp bli iståndsatt genom en på allt sätt gynnad export konkurrera ihjäl fordringsegarnas industri – det skall bli intressant att få veta Ententens svar _ a´Berlin? _ kanske det enda som biter på judepacket

Det tyska erbjudandet är ännu orimligare än Ententens öfverdrifna fordringar)

Nu (4 Mars) hagla svaren på det tyska motförslaget. Från London telegraferas att samtliga tidningar är ense om att det är oantagligt. Daily chronicle säger att Tyskland åter intagit samma ståndpunkt som de män hvilka voro vid styret fore kriget. Times säger att om tyskarna icke har något förnuftigare att komma med, ha de allierade intet annat att göra än att lämna meddelanden om de tvangsåtgärder som skola vidtagas i händelse Tyskland icke underkastar sig _ _ _

Tysklands hållning är sådan att Storbritannien icke kan tveka om nödvändigheten att stödja Frankrike med alla

The memorial by Mr Dick nr 29a

medel, vare sig flottaktion eller ekonomiska påtryckningar

Från franskt håll påstås att i händelse Tyskland vägrar att gå in på de allierades vilkor följande bestraffningsåtgärder omedelbart skola vidtagas;

Upptagande af en afgift af 50 procent på tyska varor som importeras till de allierade länderna. Införande af en tullgräns som ekonomiskt skiljer vänstra Rheinstranden från det öfriga Tyskland. Ockupation af de tyska kolhamnarna och högra Rheinstranden, samt slutligen som sista åtgärd beslagtagande af det tyska tillväsendet.

(diverse om det tyska motförslaget) --

-- Agence Havas säger att de allierade enhälligt ansågo de tyska motförslagen icke blott oantagliga utan odiskutabla. Lloyd George gaf uttryck åt sin öfverraskning, som närmade sig indignation, öfver den dåliga vilja som kom till synes i doktor Simons framställning.

-- I Paris härskar våldsamt upphetsning. Tidningar af alla färger begagna samma ord om förslaget:

oantagligt. En del rubriker från Parispressen illustrera bäst den upphetsade stämningen: Le Figaro har som rubrik: Doktor Simons löjliga förslag; Le petit Parisien: Tyskland medför hånande motförslag; Le Journal: Tyskland riktar en djärf utmaning till de allierade; Le Matin: Tysklands förslag har skapat enighet mellan de allierade stormarkterna; L'Èuvre: efter att ha hört de tyska motförslagen, förklarade de allierade att Foch har ordet. Dessutom skrifver Newyork Herald: "Tyskland tror sig kunna betala med prat."

En svensk Pariskorrespondent säger

De af Simons i London framlagda anbuden betraktas som ett rent hån och en verklig utmaning mot de Allierade. I denna känsla förenas alla de Allierade som inse att man icke har något att vänta sig af Tyskland utan tvångsmedel. När Simons hade talat en halftimme yttrade Lloyd George tillräckligt högt för att höras; "Vi behofva verkligen icke höra mer."

Sedan Simons slutat sitt tal reste sig Lloyd George och sade med en röst som darrade af harm och med skarp betoning på hvarje ord:

The memorial by Mr Dick nr 29a

”Den redogörelse som vi nyss hört visar en fullständig missuppfattning af situationen. Det är alldeles onödigt att taga del af Tysklands skriftliga förslag, ty om de likna dess muntligt gjorda framställningar, förtjäna de hvarken granskning eller diskussion. För att Lloyd George skulle ha begagnat ett så starkt språk, när hans ord måste få ett sådant oerhört genljud i hela världen måste de tyska motförslagen sannerligen ha varit skandalösa.

”Matins” korrespondent säger att Simons naturligtvis på förhand visste den verkan hans tal skulle få. Han hade kunnat framlägga resonabla och diskuterbara förslag, men han valde att utslunga en veritabel utmaning, som automatiskt och oupplösligt förenat alla de allierade. Simons har hållit detta uppenbart provocerande anförande för att vid sin återkomst till Berlin kunna ställa anhängarna af motståndet inför konsekvenserna af deras politik.

De allierades svar, som tycks ha karaktären af ett ultimatum, på Tysklands motförslag lyder, 1) De tyska motförslagen äro oantagliga.

2) Parisöfverenskommelsen bör förbli grundvalen för diskussionen 3) Tyska delegationen får en frist på högst fyra dagar för att antaga Parisöfverenskommelsen . 4) I händelse af vägran skola de allierade besätta två kolhamnar vid Rhein 5) Om Tyskland fortfarande visar sig gensträfvigt skola ytterligare ekonomiska straffåtgärder vidtagas, särskildt upptagande af en afgift på 50 procent på försäljningar från tyskland till de allierade länderna och införande af en särskild tullregim hvarigenom vänstra Rheinstranden skiljes från det öfriga Tyskland.

--- För att säkerställa eventualiteten af oroligheter hvilka man fruktar kunna utbryta på grund af händelserna i London, har den tyska regeringen vidtagit omfattande dispositioner.

”Osborn” säger att engelsmännen hade trott att tyskarna skulle erbjuda 60 procent af de i paris fastställda summorna, hvilket skulle ha kunnat bilda en acceptabel grundval för diskussion. Om man hade kunnat få ytterligare

The memorial by Mr Dick nr 29a

20 procent så skulle en uppgörelse ha kunnat träffas. Men da Tyskland endast erbjöd 25 procent blefva alla de allierade genast eniga i den öfvertygelsen att det är gagnlöst att diskutera med tyskarna och att man icke kan vinna något utan maktmedel (samma resonemang som Mr Dick användt under sina gräl med detta kulturcentrums schöngestilar – till och med nästan samma siffror – 50% och 75 % –)

Från Paris telegraferas att pressdiskussionen om de tyska motförslagen alltjämt fortsättes. Oftast kommer den förklaringen på Simons uttalanden i London till synes, att tyska regeringen räknat ned de allierades oenighet, men man begick då samma fel som Ludendorff, då han på våren satte allt på ett kort och framtvingade ententens gemensamma öfverkommando, representeradt af marskalk Foch. De tyska förslagen ha förenat de allierade till en oryglig enhet. En annan orsak till Tysklands hållning, påstår man, är den alltjämt växande reaktionen i Tykland. Den öfvar stark press på regeringen som icke vågar säga

ifrån (se sid 85) I alla tidningar uttalas glädje öfver Lloyd georges fasta uppträdande. Det påvisas också hvilket intryck det har gjort, att de engelska tidningar som intagit en tyskvänlig hållning, nu svänga om, sedan Tyskland kastat masken

Om Londonkonferensen och tyskarnas försök att pruta ner krigsskadeersättningskrafven skrives:

--- Från den dag de Allierades fredsveckor framlades i Versailles och af en absolut ”enhällig” tysk opinion betecknades som oantagliga ända till den nu pågående konferensen i London ha de båda motståndarna, Ententen och Tyskland följt en taktik som alltid flitigt brukats i det diplomatiska spelet: de ha bluffat efter bästa förmåga for att skrämja hvarandra till eftergifter. Nödvändigheten att träffa en, om också mager förlikning har stått klar för båda parterna men hvar och en har velat uppnå det mesta möjliga och därför anlagt en min hvars gungande bisterhet — hos Ententen — eller hålöga

The memorial by Mr Dick nr 29a

förtviflan – hos tyskarna – icke alls motsvarat den verkliga stämningen --

--- (diverse resonemang hvarunder Osborns uttalande om 60 – 80 % beröres^x) --

--- ”Men en allvarlig risk är naturligtvis alltid förbunden med användandet af den diplomatiska bluffen i kritiska situationer. Man såg det år 1914 då de tyska maktinnehafvarna hade skrikit sig ~~hesa~~ upp till en stämning som de till sist icke förmådde behärska

De hade trott att trippelententen skulle låta skrämman sig till underkastelse. De misstogo sig och ansågo sig tvungna att välja kriget som de ursprungligen icke afsett (???)^{xx})

Om Tyskland eller de allierade i öfverskattning af motståndarnas böjelse för eftergifter icke första att falla undan i det psykologiska ögonblicket eller icke finna en ur prestigesynpunkt acceptabel form for reträtten – då kan olyckan komma.

Enligt telegram från London den 7 Februari ha de allierade förkastat de tyska förslagen

xx) ”Der Tag” – ”äfvén för oss skall denna sköna dag randax”

x) sid 86

och komma att låta straffåtgärderna träda i kraft. På eftermiddagen mottog marskalk Foch sina instruktioner och afgjordes definitivt att truppaktionerna mot Tyskland skola påbörjas redan i morgon.

(Tysklands ställning kan sammanliknas med en gensträfvig gäldenärs. Då fordringsegaren finner att han inte vill ta reson utan söker att slingra sig från sina förpliktelser, inkvarterar han sig i krångelmakarens hem tills denne, för att befria sig från detta outhärdliga tvång, tar skeden i vackra hand och bjuder ett acceptabelt ackord, som bör antagas af fordringsegaren)

I ett tal i underhuset den 7 Febr yttrade Lloyd George att den allmänna opinionen i Tyskland icke i någon måtto inser att de allierade äro beslutna att genomdrifva de legitima fredsvilkoren, och Simons tänkte främst på det mottagande han skulle få vid återkomsten till Tyskland

De allierades obeveklighet under London konferensen bottnar i att de anse konstateradt

The memorial by Mr Dick nr 29a

att tyskarna icke handla i god tro och ha därför genom tillgripande af straffbestämmelserna velat tvinga dem att underteckna Parisbeslutet Denna uppfattning att Tyskland drifver oärligt spel på Londonkonferensen finner man icke blott sådana kretsar som efter världskrigets erfarenheter frånkänna tyskarna heder och ära för all framtid. Den delas också – och den understrykes med verklig indignation – af den liberala och pacifistiska opinion i England som ofta på neutralt håll framhålles som ett mönster af klokhet och måttfullhet då det gäller de allierades förhållande till Tyskland. --- I Westminster Gezette, som ofta med tacksamhet anföres i den tyska pressen, betecknas det första tyska förslaget på Londonkonferensen helt enkelt som provokation, som ”ett schackdrag i något dunkelt taktiskt spel; Parisbeslutet, var enligt westminster Gazette en orimlighet, men det tyska motförslaget utgjorde en parodi som var ännu varre^{x)}, och den tyska utrikesministern

x) just hvad Mr Dick sagt i memo.

kan inte ett ögonblick ha trott att de allierade skulle ta det på allvar--- (tyskarna spekulerade på oenighet mellan de allierade) ---

--- Men den (tyska regeringen) misstog sig grundligt på den engelska opinionen och åstadkom en verkan som var rakt motsatt den åsyftade. I England har man – liksom naturligtvis i Frankrike – varit praktiskt taget enhällig i sin förkastelsedom äfven den tyska manövern.

”Tyskarna ha själfva slagit vapnen ur händerna på dem som i England arbeta på en gentemot Tyskland tillmötesgående lösning af skadeståndsproblemet

Vid öppnandet af konferensen d. 8 Febr. framhöll Lloyd Gengis bland annat:

”Simons tal om de enorma offer Tyskland är tvunget att bringa visade att det ännu icke ställt sig inför det problem som det har att möta. Äfven utan Oberschlesien hade Tyskland en befolkning på 55 millioner, medan Storbritannien med 45 millioner måste skaffa 500 millioner pund sterling årligen för att betala skulder, umgälder och pensioner.

The memorial by Mr Dick nr 29a

I Paris-fördraget fordras endast att Tyskland skaffar 120 millioner. Låt alla de allierade tillhoppa, eller med andra ord en fjärdedel af hvad England, om blott en niondel af hvad Frankrike med en befolkning af 42 à 43 (-41) millioner måste åstadkomma detta år.

(Det bör emellertid åstadkommas att Tyskland trycks minst lika mycket af de bördor som det åsamkat sig genom kriget

– Om Tyskland kan bära £ 500 millioner inre krigsbördor, bör det också kunna erlægga £ 120 millioner krigsskadestånd
– tror emellertid att det ej mäktar bära någotdera)

Vossische Zeitung skrifver: Tyska protester (mot straffåtgärderna) finna icke mera eko i världen. Det är framför allt nödvändigt att alla tyskar ha klart för sig hur ensamt Tyskland står. Det har äfven varit en besvikelse för oss att presidenten Harding uppskjutit fredsslutet med Tyskland, som nu icke är i stånd att appellera till amerikanska folket med hvilket det formellt alltjämt ligger i strid.

I betraktande af de allvarliga tiderna ämna

myndigheterna i Berlin söka dämpa lifsglädjen (!!!) och under någon af de allra närmaste dagarna äro rigorösa förbud mot offentliga danstillställningar, karnevaler o.d. att förvanta (detta är urslyft; lifsglädjen hos det patriotiska tyska folket som står på branten af fornedring och ruin, måste dämpas!)

Loucheur har den 9de mars i en interwiew förklarat att de allierade med häpnad åhörde den tyska framställningen (under Londonkonferensen) som förtjänade att kallas löjlig. Utrikesministern Simons tal visade att han endast sökte få fördraget revideradt, men ville undslippa att betala. De tyska delegerade visade ingen afsikt att utföra fördragsbestämmelserna och gjorde sitt bästa att splittra de allierade, men stötte mot en orubblig front. Af konferensen framgick att inga meningsskiljaktigheter om principerna råda trots olika åsikter om en del detaljfrågor rörande metoden. Alla beslut fattades icke blott enhälligt, utan i fullständigt, hjärtligt samförstånd. De allierade ha aldrig stått starkare och mera eniga

The memorial by Mr Dick nr 29a

___ Hvad betyder ockupationen af de tre Rheinstäderna? Ur agitationssynpunkt: ett högst förträffligt material, som gör det möjligt att inför en mycket tanklös publik påstå att den franska militarismen segrat och att ordet ofverlämnats åt kanonerna. I realiteten en relativt mycket obetydlig utsträckning af det redan ockuperade området som for tyska fosterlandsvänner måste kännas förödmjukande, men hvars praktiska betydelse icke kan taxeras synnerligen högt. Det finns kanske en och annan som i detta sammanhang erinrar sig att i de trakter som gränsa till det hittills besatta området har det framträdtt en rörelse (bland "fosterlandsvännerna?") i syfte att få ockupationen utsträckt för att göra en annu större del af den tyska befolkningen delaktig af ockupationens ~~välsignelser~~^{x)}

___ Det är den utsträckta ockupationen som gjort det starkaste intrycket på den neutrala opinionen ___ Deremot har man visat en synnerlig okänslighet för den

x) Nej för fasen – "handelspolitiska och andra förmåner" står det

straffåtgärd som har eller, rättare sagdt, kan få en ödesdiger betydelse, nämligen upprättandet af en tullgräns vid Rhein. Det har länge på franskt håll funnits en önskan att i en eller annan form afskilja den vänstra Rheinstranden från det öfriga Tyskland

En tullgräns som komma att bestå någon längre tid skulle orientera Rheinlandet ekonomiskt västerut och på ett för Frankrike mycket välkommet sätt befordra "rivegauchisternas" gamla önskemål. Frankrike har gjort hvad det kunnat för att stödja de separatistiska sträfvandena i dessa trakter och är beredt att genom beviljande af särskilda förmåner ytterligare uppmuntra dem. Det gäller här en utveckling på mycket lång sikt och det är därför naturligt att den tyska opinionen tar saken med ro. Den till sina verkningar betänkligaste straffåtgärder innebär icke en fara som är öfverhängande – skulle icke möjligen häri ligga förklaringen till att tyskarna icke tillmätta London beslutet samma katastrofala karaktär som det på en del andra håll påstås äga?

(fortsättning + sid 41)

The memorial by Mr Dick nr 29a

– En gång, då Lloyd Georg höll ett tal i en politisk klubb, där ett stort antal hetlefrade damer voro närvarande fälde han ett uttryck som så upprörde en af dessa att hon skrek:

- Om jag vore er hustru skulle jag ge er gift! Slagfärdig som alltid, svarade den berömde mannen:
- Och om jag vore en man skulle jag med glädje ta det (bra)

En tysk dadoist, herr Picobia har skrivit ett konstigt poem som i öfversättning lyder:

”Den oändliga ledan är kalsonger
för elefanter

som barfota marschera omkring solen

Besinna: negresserna

Hafva stussen i smutsen

Och bröst som en eldgaffel

(Det måtte stå ännu värre till i Tyskland än man tror)

– Från Vrena folkskola

Fröken: Lefver din pappa

Viola: Nä då – han ä så snäll så, men morsa ho lefver tro.

Biskop Flensburg sammanträffade en gång på gamla

dar med en af sina forna skolkamrater, numera en stöddig sjökaptten.

”Du ser ut som om du vore prost, sa´kaften

Nej jag är biskop, sa Flensburg

I hälvite! – sa kaften

Nej i Lund – sa Flensburg saktmodigt

– Kubisten, betraktande månen: ”Månen är nog vacker, men nog vore han intressantare om han vore fyrkantig”

– Inför det berömda kubistiska mästerverket:

”Min hustru”: Jösses, det är hans hustru!- tank hvad han måtte afsky henne

– Gulaschen: Hvar ä vi nu?

Chauffören: Nu kör vi straxt in i Paris

– Gulaschen: Ge fan i detaljerna, hvilket land?

– Konstapeln: ge er i väg hem nu och stå inte här

– på gatan och skrik

– Den öfverförfriskade – inte skriker ja – ja står ju bara och ropar på bror min

– Behöver ni föra ett så´nt oväsen för det?

– Jojomen, ___ hick ___ när bror min är döf o bor i Kalifornien

– Från Vrena småbarnsskola: Lärarinnan: – är det någon som kan säga hvaraf man får kli?

The memorial by Mr Dick nr 29a

– Lilla Olle: Af loppor.
– Det är synd att vi icke kunna sända mer än fem missionärer till de 50 000 kannibalerna
– Ja då få de stackarna inte stor smakbit hvar
– Ett säkert medel mot svår hosta är ett starkt laxativ – man vågar helt enkelt inte hosta efter dess intagande.
Gardirtbref: Älskade Linneá. Detta bref lämnas dig af min goda vän Håkanson. 3^{die} komp. Jag är skyldig honom tre kronor och har lofvat honom att få äta hos dig denna vecka i stället för kontanter, under åtta dar får du sålides inte se mig. Om han vill pussa dig, så läggen på käften från
din Kalle

Nytt från Amerika. Huntindon 12 Febr.

George Smith, som varit oförmögen att tala under öfver ett år, tog idag en sup hembrändt och började derefter framstämman en del ljud (svordomar?). Om en stund kunde han tala flytande och underhöll sig en god stund med sina vänner. Saken har givetvis väckt ett oerhördt uppseende här, och vid ett besök på redaktionen har herr Smith visat sig nu ha en mycket stark och klangfull stämman.

Hej! – går genast upp till Dullan som har hand om svärfars hembrända – så blir jag nog fri från den fördömda halskatarren.

Student Lundberg – hva ska vi göra i afton student Berglund
– Låt oss singla slant om'et! Blir det krona så går vi på tingel, blir det klafve så går vi på danssalong, ställer slanten sej på kant går vi hem o pluggar

”Nå, skall vi inte snart skänka er man det femtonde barnet? Frågade Napoleon under en hoffest en mycket barnrik dam

”Som Eders Majestät befaller” svarade denna förbryllad och öfverlycklig öfven den bevisade nåden.

Addition: Vi aftonsången i Vrena kyrka voro foljande nummer uppsatta:

14
29
72
115

Lilla Olle sitter under hela predikan och stirrar på taflan. Mot slutet af predikan vänder han sig till sin mor och hviskar: Mor, idag är första gången som pastorn adderat rätt”

(Detta kan ej ha passerat i Vrena. I Våran kyrka går hvarken lilla Olle eller någon annan kristen själ.)
Det är ju fanen att man under en månads tid ur böcker och tidningar ej ska kunna leta ihop så pass många skapliga roligheter att man dermed kan fylla 4 små sidor.